Sfânta muceniţă Teodosia, fecioara din Tir (Fenicia)

(s.v. 29 mai / s.n. 11 iunie)

Materiale despre Sfânta muceniţă Teodosia din Tir:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teodosia+Tir

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muceni%C5%A3e

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodosia+

****

Muceniţa Teodosia era din oraşul Tir, din Fenicia. În anul 308, pe când se afla în Cezareea Palestinei, a mers la palatul dregătorului Urban, la temniţa unde erau

înlănţuiţi creştinii, şi-i îmbărbăta pe aceştia pentru suferinţele lor pentru numele Mântuitorului Iisus Hristos. Istoricul Eusebiu de Cezareea (265-339), care a văzut mucenicia Sfintei Teodosia, scrie: „...o fecioară credincioasă, care nu avea încă 18 ani, s-a apropiat de cei legaţi pentru Hristos şi le grăia lor cu îndrăzneală despre Împărăţia lui Dumnezeu. Apoi, le-a urat de bine, rugându-i să o pomenească şi pe ea înaintea Domnului, când vor sta în faţa lui Dumnezeu, după sfârşitul nevoinţei lor mucenicești. Iar ostaşii care păzeau, auzind pe fecioară grăind asemenea cuvinte celor legaţi pentru Hristos, au prins-o ca şi cum ea ar fi făcut un mare rău, şi au dus-o la dregătorul Urban. Acesta a poruncit să o întindă pe roată şi să-i sfâşie coastele şi sânii cu gheare de fier, până la oase. Sfânta a suferit toate aceste chinuri cu bucurie, iar dregătorul văzând-o că încă este vie a poruncit să fie aruncată în mare şi înecată. Şi astfel s-a mutat la Domnul.”

Index

În această lună (mai), ziua a douăzeci şi noua - Sfânta muceniță Teodosia fecioara (Minei) 3
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Teodosia, fecioara 14
Acatistul Sfintei mucenițe Teodosia, fecioara din Tir (29 mai) 22
Imnografie 32
Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Teodosia din Tir 33
Vieţile Sfinţilor - Cuvioasa muceniţă Teodosia, care a pătimit pentru Sfintele icoane 35
Sfânta muceniță Teodosia, fecioara - drumul spre sfințenie 41
Sinaxar - 29 mai 42
Proloage - Pomenirea Sfintei Teodosia, fecioara cea din Tir 45
Sinaxar - Sfânta muceniță Teodosia, fecioara - 29 mai 48
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Teodosia, fecioara 50
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta muceniță Teodosia, fecioara; Sfântul sfinţit mucenic Olivian 51
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia din Tir/ Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Teodosia ... 52
Pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia din Tir 52
Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Teodosia 53
Mitropolitul Augustin de Florina - Predică a la 29 mai - Pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia şi a Sfintei fecioare muceniţe Teodosia 54
Icoane 58

În această lună (mai), ziua a douăzeci şi noua - Sfânta muceniță Teodosia fecioara (Minei)

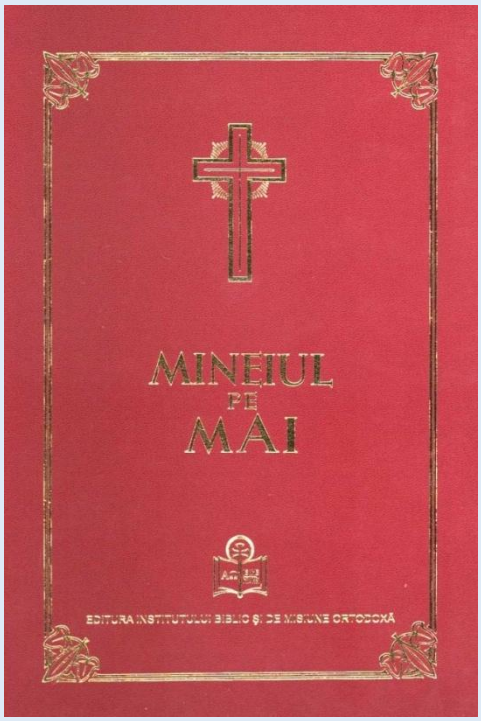

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale praznicului şi 3 ale sfintei.

Stihirile Sfintei, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Strălucind cu raza fecioriei cinstită Teodosia prea înțeleaptă, şi fiind îmbrăcată cu haină mohorâtă, vopsită foarte luminat cu sângele muceniciei, şi sălăşluindu-te în cămara lui Hristos, cea mai presus de lume, dănţuieşti împreună cu cetele îngereşti, dănțuire cu adevărat netrecătoare, mărită fecioară curată.

Muceniță fecioară prea lăudată Teodosia, dorind tu cu totul de Hristos, ai suferit rănile muncilor foarte cu tărie chinuindu-te pentru cel dorit al tău, şi şuviţându-ți-

se şi coastele de bătăi. O, cât este de tare împotrivirea ta la nevoințe! Prin care cu adevărat ai surpat la pământ pe cel trufaş.

Fiind împodobită luminat cu frumuseţea sufletului şi a trupului, te-ai adus lui Hristos, ca să te încoronezi de Dânsul cu cununa slavei, Teodosia muceniță prea mărită, şi după vrednicie arătat ai primit diadema împărăţiei pe capul tău, cea cu adevărat de mult preț, arătându-te mireasă curată şi prea înţeleaptă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Iar de va fi în post, a Născătoarei: Curată mântuieşte-mă pe mine de ispite şi de nevoi, şi de amestecările patimilor, şi de dosădirile dracilor, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai adâncul milostivirii, şi te-ai arătat, Stăpână, solitoare de mântuire, născând pe Milostivul Dumnezeu, Unul întru-tot îndurat şi Multmilostiv.

A Crucii, a Născătoarei

Stăpâne Iisuse, văzându-te pe tine Fecioara şi Maica Ta pironit pe Cruce, şi patimi de bunăvoie primind, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, Doctorul, cel ce ai vindecat neputinţa omenească, şi pe toți i-ai mântuit din stricăciune prin milostivirea Ta.

Tropar, glasul al 4-lea: La fapta bună muceniță, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos, şi locaş iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai ruşinat pe vrăjmaşul, cel ce se luptă cu neamul omenesc bine pătimind, şi arătat cu sabia credinţei ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; şi bucurându-te te-ai mutat la Cer, cerând pururea, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine, mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului sau al Născătoarei*

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8, iar de va fi în post, cântăm Canoanele Octoihului şi al sfintei pe 4.

Canonul Sfintei

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Dumnezeu, Cel ce de bunăvoie S-a suit pe Cruce, și S-a făcut ție Teodosia cale de pătimire, căci surpând pe tiranul, l-a făcut să se batjocorească de mucenici, ca o vrabie.

Cu bună tărie ai surpat la pământ pe înşelătorul, prea cinstită Teodosia, şi ca o purtătoare de biruinţă, ai primit cununa biruinţei, mucenița prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce odinioară avea semeție mare, acum s-a surpat, lovindu-se de răbdarea ta, mucenița; căci luând asupra ta puterea Crucii, ai ruşinat pe cel ce fără de măsură se trufea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu vicleşug înşelându-mă şarpele, m-a luat rob, punând întru mine poftă, a mă face Dumnezeu; iar prin tine, Preacurată, chemându-mă din nou, chiar cu adevărat m-am îndumnezeit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de tine Biserica...

Pofta cea dumnezeiască pe tine Teodosia te-a arătat mireasă lui Hristos, căci ai iubit Crucea Lui, mucenița credincioasă.

Părăsind purtarea de grijă a trupului cea făcătoare de stricăciune, cinstită Teodosia viețuiești întru Duh făcător de viață, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vindecă-mi cugetul cu cinstit darul tău cel de Dumnezeu dăruit, şi sufletul meu care este slăbănogit de patimi tămăduiește-l.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ridicat-ai, o Stăpână prea curată, chipul meu cel căzut, născând pe Începătorul scu-lării noastre a tuturor.

Irmosul: Veselească-se, de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dare lui Dumnezeu eşti după cuviinţă, muceniţă înţeleaptă, strălucind întru păti-mire şi întru luminată feciorie, cu razele luminând cugetele tuturor, celor ce pu-rurea te cinstesc pe tine cu credinţă, Teodosia şi săvârşesc pe pământ praznicul tău cel prea luminat de Dumnezeu fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Altă **Sedealnă**, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu curgerea sângiurilor tale toată puterea diavolului celui viclean, cu adevărat înecând mărită, adâncul cel prea mare al muncilor fără vătămare ai trecut, şi te-ai sălăşluit în pământul cel sfânt după vrednicie primind plata ostenelilor, te-ai învre-dnicit intrării în cămara cea cerească, prea lăudată Teodosia; roagă pe Hristos Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greşeli, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Iar de este în post, a Născătoarei: Pe Ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte prea sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, rai cuvântător, izbăvirea Evei, şi vistieria cea mare a toată lumea, că într-însa s-a lucrat mântuirea lumii, şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu, iertare greşelilor să dăruiască celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterii tale.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce fără dreptate ridicat, plângând cu amar striga: Lumea se bucură luând izbăvire prin Tine, iar pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru milostivirea milei prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcate. Căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi şi iertare de păcate dăruieşte, celor ce ne închinăm patimilor Aceluia.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Mândrindu-se tiranul cel viclean, socotea ca să spăimânteze cu muncile buna întărire a răbdării tale, iar tu prea lăudată strigai: Slavă lui Dumnezeu.

Cu cunoştinţă de mai-nainte te-ai îmbogăţit de dumnezeiasca numire cea de Dumnezeu dată, muceniță purtătoare de chinuri, căci te-ai făcut dare lui Dumnezeu, veselindu-ne pe noi, care cu credinţă şi cu dragoste te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind înfrumuseţată, şi îmbrăcată cu podoabă mucenicească, roşită cu sângele tău, cugetătoare de Dumnezeu Teodosia, strigai Mirelui tău: Cu dragoste voi alerga după Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară prea curată, cu cuviinţă dumnezeiască ai născut pe Cuvântul întrupat, şi ai rămas Fecioară; drept aceea cu glasuri netăcute, şi cu credinţă neîndoită, strigăm ție: Stăpână, bucură-te.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoștinței, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credință.

Cu cuget dumnezeiesc iubind fecioarele pe Hristos, au mers după Dânsul, slăvindu-L cu cântări.

Schimbând viața cea vremelnică, pe viața cea veşnică, prin puţinel sânge, a moştenit muceniţa, Împărăţia Cerurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Moaştele mucenicilor ca nişte izvoare curg tămăduiri celor bolnavi, şi prin credinţă vindecă bolile sufletelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cine poate să tâlcuiască taina ta, Preacurată? Căci pe Ziditorul, care nu-L încap toate, L-ai încăput în pântecele tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie …

Pentru Tine Hristoase cu sârguință a primit moarte muceniţa Teodosia, nespăimântându-se de îngrozirile tiranilor, urmând patimii Tale celei de bunăvoie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-se femeile cu Crucea Ta, fiind rănite de dorire şi de dragostea Ta cea dumnezeiască, prea lesne au călcat capetele balaurilor, precum ai zis, Mântuitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mirele cel înţelegător, aflându-te pe tine porumbiţă cu totul desăvârşită şi prea curată, şi crin foarte luminos şi floare din văi, S-a sălăşluit întru tine, o Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul şi Icosul praznicului sau al muceniculuı, glasul al 2-lea

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu ostenelile ai câştigat viaţa cea fără osteneală, şi în sângiurile tale ai înecat pe leul vrăjmaşul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prea lăudată, şi te bucuri cu oştile cele de sus, acoperind pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Sinaxar

Întru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinţitei mucenițe Teodosia fecioara, cea din Cezareea.

Stih: Îneacă pe Teodosia apa mării,
O hrăneşte însă Hristos la apa odihnei.
Întru a douăzeci şi noua zi,
Marea pe Teodosia înecă.

Această sfântă fecioară a fost tiriană de neam, şi fiind de vârstă de optsprezece ani, într-al cincilea an de goana credincioşilor, s-a nevoit în Cezareea, şi s-a mărturisit legată lui Dumnezeu, când era să o muncească. Că atunci şezând judecătorii la judecată, a fost adusă înaintea guvernatorului Urban, şi el îi porunci să facă jertfă la idoli. Deci, nevrând să se supună, i-a dat munci grele la coaste şi la sâni, cât şi până la oase şi la ficaţi acel fără de milă şi fără de omenie se pornise. Deci, văzând că se munceşte fecioara cu răbdare, şi primea muncile cu tăcere, încă suflet fiind, o întrebă, silindu-o ca să jertfească.

Iar ea deschizând gura şi căutând cu ochii la dânsul, cu faţa veselă îi zise: O, omule, pentru ce te amăgeşti? Au nu ştii că m-am învrednicit a fi părtaşă muceniciei Dumnezeului meu; deci dacă cunoscu că-şi râdea fecioara de dânsul, i-a dat munci mai mari decât cele dintâi; şi o aruncă în valurile mării, întru care îşi primi fericitul sfârşit.

Tot în această zi, Sfânta prea cuvioasa mucenită Teodosia, ţarigrădeanca.

Stih: Cornul berbecului, care pe tine Teodosia morţii te-a dat.
Nou corn al cereştii capre ţie ți s-a arătat.

Aceasta era pe vremile lui Teodosie împăratul Atramiteanul, fiică de părinţi drept măritori, din Constantinopol, şi fiind ea de şapte ani, răposă tatăl său, iar maica sa luând copila, o tunse în oarecare mânăstire din Vizantia, apoi se săvârşi şi maica şi lăsând fericitei toată avuţia ei, iar ea din aurul şi argintul acela făcând trei icoane, una a lui Hristos, alta a Născătoarei de Dumnezeu, şi a treia a Sfintei mucenice Anastasia, şi celălalt l-a împărţit la săraci.

Iar după câtăva vreme, luând împărăţia Leon Isaurul rău credinciosul, ca pe ceea ce o lăsase prea ortodoxul Teodosie. Pentru că marele patriarh Ghermano, nu se plecă la pângăritele lui dogme, prin silnicie a fost dat afară din patriarhie cu ciomege şi cu săbii, ci şi pe sfântă icoana Hristosului meu, cea de deasupra porţilor (care se zice cea de aramă) grăbea cel cu nume de fiară numit, să o pogoare şi să o dea focului.

Şi în vreme ce se săvârşeau acestea, şi era spătarul pe scară, vrând ca să pogoare sfânta icoană, îndată fericita Teodosia împreună cu alte credincioase femei şi bărbaţi apucând scara şi surpând la pământ pe spătarul, l-a dat morţii, şi ducându-se la patriarhie, împroşcă cu pietre pe rău credinciosul patriarh Anastasie. Deci îndată celorlalte femei, împreună şi bărbaţilor li s-au tăiat capetele, a căror pomenire se săvârşeşte la nouă ale lunii lui august.

Iar pe Sfânta Teodosia un gealat oarecare crud şi neomenos trăgându-o către bou, aşa numindu-se partea aceea a oraşului, luând un corn de berbece, şi nebuneşte lovindu-o peste grumazi, i-a pricinuit ei cununa muceniciei.

Iar din minunile ce pururea se lucrează prin ea, este cu putinţă la toţi cine va voi ca să afle cât de mare îndrăzneală a câştigat către Dumnezeu; şi se săvârşeşte soborul ei în mănăstirea zisă Dexiocratus, unde se află şi sfintele ei moaşte.

Tot în această zi, cuviosul mucenic Olvian, episcopul cetăţii Aneu.

Stih: Nădăjduind Olvian viaţa cea netrecătoare,
Pentru dragostea ta, Cuvinte s-a făcut de tot ardere.

Acesta era pe vremea împărăţiei lui Maximian, în domnia, lui Alexandru şi Maxim şi fu adus la Iulie şi Elian, de care fiind întrebat, şi neplecându-se a jertfi, fu dezbrăcat de haine, şi pătruns şi ars pe coapse cu frigări de fier înfocate; apoi a fost pus la închisoare şi spre a doua cercetare fiind adus, şi neplecându-se fu dezbrăcat, şi i se struji trupul cumplit; apoi fiind aprins un foc mare a căruia văpaie se ridica spre multă înălţime, a fost aruncat întru acela, şi aşa şi-a dat duhul lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Alexandru, papa Alexandriei.

Stih: Cinstesc cinstit sfârşitul lui Alexandru,
Pe care îl ştiu cinstit papă cetăţii lui Alexandru,

Tot în această zi, Sfinţii mucenici bărbatul şi soţia sa, de toiege zdrobindu-li-se oasele s-au săvârşit.

Stih: Împreună cu oasele bărbatului, femeie ai fost zdrobită.
Zicând către bărbat, şi eu din coasta ta sunt zidită.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Nan sau Ioan Tesaloniceanul, care în Smirna a mărturisit la anul o mie opt sute doi, de sabie s-a săvârşit.

Stih: Şi Nan s-a arătat cu nume de dar dăruit,
Tânăr mucenic Domnului o cât de mult s-a mărit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Văzându-te noi pe tine muceniţă împodobită cu frumuseţi de Dumnezeu date, cu credinţă şi cu cântări, curat strigăm Mirelui tău: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreună cu fecioarele purtând făclie, ai intrat acum muceniţă bucurându-te în cămara Mirelui cea cerească, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cel ce şade pe scaunul cel înălţat, aflându-te pe tine pe pământ scaun de cuviinţă dumnezeiască, Fecioară, S-a odihnit pe tine. Bine eşti cuvântată tu intre femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Dezlegându-te de legăturile trupului, cinstită Teodosia, cu bucurie ai zburat către cămara Mirelui cea luminoasă dănţuind ca o mireasă şi strălucind cu sânge roşu mucenicesc şi strigând: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Învrednicitu-te-ai luminat a locui în cămara Mirelui cea cerească, cinstită Teodosia, aflând mărire veşnică pururea pomenită, şi cu adevărat te-ai îmbogăţit cu roada vitejiei tale, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătatu-te-ai cu adevărat purtătoare de nume, cinstită Teodosia, căci dare de Dumnezeu prea aleasă te-ai dat nouă, prea înţeleaptă izvorând râuri de daruri, mai presus de cuget, celor ce cu credinţă cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu adevărat născând pe Dumnezeu, cu adevărat te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu, prea curată, purtând adevărată numire a Dumnezeirii, asemenea cu naşterea. Pentru aceea noi credincioşii cu cuget dumnezeiesc te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de bunacredinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Cu rugăciunile tale de Dumnezeu cugetătoare muceniță Teodosia prea lăudată, dezleagă lanţurile greşelilor celor ce cu bună credinţă te laudă pe tine, ca una ce stai înaintea lui Dumnezeu Atotţiitorului, prea cinstită.

Îndumnezeindu-te cu plecarea către Dumnezeu, cu iscusire ai câştigat pofta strămoaşei Eva, făcându-te Dumnezeu prin împărtăşire dumnezeiască; pentru aceasta prea fericită Teodosia, pe tine te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul este dulceaţă Mirele tău, purtătoare de chinuri, muceniță Teodosia, cu totul este veselia sufletească Hristos, de care acum îndestulându-te, adu-ţi aminte de noi cu rugăciunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul cel ce a împodobit toate vrând să Se întrupeze, S-a sălăşluit întru tine, pe tine singură aflându-te mai sfântă decât toate, şi te-a arătat cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmosul: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Teodosia, fecioara

Canon de rugăciune la Sfânta muceniță Teodosia, fecioara - 29 mai - slujitor Dani: https://www.youtube.com/watch?v=fDr7zPsQxw8

***

Troparul Sfintei muceniţe Teodosia, fecioara, glasul al 4-lea: La fapta bună muceniță, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos şi locaş iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai ruşinat pe vrăjmaşul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind şi arătat cu sabia credinţei ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; şi bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine.

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustiu o a biruit.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeu, cel ce de bună voie S-a suit pe Cruce şi S-a făcut ţie Teodosia cale de pătimire, căci surpând pe tiranul, l-a făcut să se batjocorească de mucenici, ca o vrabie.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bună tărie ai surpat la pământ pe înşelătorul, prea cinstită Teodosia şi ca o purtătoare de biruinţă, ai primit cununa biruinţei, muceniţă prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce odinioară avea semeţie mare, acum s-a surpat, lovindu-se de răbdarea ta, sfântă muceniţă, căci luând asupra ta puterea crucii, ai ruşinat pe cel ce fără de măsură se trufea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu vicleşug înşelându-mă şarpele, m-a luat rob, punând întru mine poftă a mă face dumnezeu; iar prin tine, Preacurată, chemându-mă din nou, chiar cu adevărat m-am îndumnezeit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica...

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pofta cea dumnezeiască pe tine Teodosia te-a arătat mireasă lui Hristos, căci ai iubit Crucea Lui, muceniţă credincioasă.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Părăsind purtarea de grijă a trupului cea făcătoare de stricăciune, cinstită Teodosia, vieţuieşti întru Duh făcător de viaţă, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vindecă-mi cugetul cu cinstit darul tău cel de Dumnezeu dăruit şi sufletul meu care este slăbănogit de patimi tămăduieşte-l.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ridicat-ai, o, Stăpână prea curată, chipul meu cel căzut, născând pe Începătorul sculării noastre a tuturor.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mândrindu-se tiranul cel viclean, socotea ca să înspăimânteze cu muncile bună întărirea răbdării tale, iar tu prea lăudată strigai: Slavă lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cunoştinţă de mai înainte te-ai îmbogăţit de dumnezeiasca numire cea de Dumnezeu dată, muceniţă purtătoare de chinuri, căci te-ai făcut dare lui Dumnezeu, veselindu-ne pe noi care cu credinţă şi cu dragoste te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind înfrumuseţată şi îmbrăcată cu podoabă mucenicească, înroşită cu sângele tău, cugetătoare de Dumnezeu Teodosia, strigai Mirelui tău: Cu dragoste voi alerga după Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară prea curată, cu cuviinţă dumnezeiască ai născut pe Cuvântul Întrupat şi ai rămas Fecioară; drept aceea cu glasuri netăcute şi cu credinţă neîndoită, strigăm ţie: Stăpână, bucură-te.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoștinței, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credință.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget dumnezeiesc iubind fecioarele pe Hristos, au mers după Dânsul, slă-vindu-L cu cântări.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Schimbând viaţa cea vremelnică, pe viaţa cea veşnică, prin puţin sânge, a moştenit muceniţa Împărăţia Cerurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Moaştele mucenicilor ca nişte izvoare curg tămăduiri celor bolnavi şi prin credinţă vindecă bolile sufletelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cine poate să tâlcuiască taina ta, Preacurată? Căci pe Ziditorul, pe care nu-L încap toate, L-ai încăput în pântecele tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie …

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru Tine Hristoase cu sârguinţă a primit moarte muceniţa Teodosia, înspăi-mântându-se de îngrozirile tiranilor, urmând patimii Tale celei de bună voie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-se femeile cu Crucea Ta, fiind rănite de dorire şi de dragostea Ta cea dumnezeiască, prea lesne au călcat capetele balaurilor, precum ai zis, Mântuitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mirele cel înţelegător, aflându-te pe tine porumbiţă cu totul desăvârşită şi prea curată şi crin foarte luminos şi floare din văi, S-a sălăşluit întru tine, o, Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare. Cu ostenelile ai câştigat viaţa cea fără osteneală şi în sângiurile tale ai înecat pe vrăjmaşul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prea lăudată şi te bucuri cu Oştile cele de sus, acoperind pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te noi pe tine, muceniță, împodobită cu frumuseți de Dumnezeu date, cu credință şi cu cântări, curat strigăm Mirelui tău: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreună cu fecioarele purtând făclie, ai intrat acum, muceniță, bucurându-te, în cămara cea cerească a Mirelui strigând: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce şade pe tronul cel înălțat, aflându-te pe tine pe pământ tron de cuviință dumnezeiască, Fecioară, S-a odihnit întru tine. Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezlegându-te de legăturile trupului, cinstită Teodosia, cu bucurie ai zburat către cămara Mirelui cea luminoasă, dănţuind ca o mireasă şi strălucind cu sânge roşu mucenicesc şi strigând: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicitu-te-ai luminat a locui în cămara Mirelui cea cerească, cinstită Teodosia, aflând mărire veşnică pururea pomenită şi cu adevărat te-ai îmbogăţit cu roada vitejiei tale, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătatu-te-ai cu adevărat purtătoare de nume, cinstită Teodosia, căci dare de Dumnezeu prea aleasă te-ai dat nouă, prea înţeleaptă, izvorând râuri de daruri, mai presus de cuget, celor ce cu credinţă cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat născând pe Dumnezeu, cu adevărat te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu, prea curată, purtând adevărată numire a Dumnezeirii, asemenea cu naşterea. Pentru aceea noi credincioşii cu cuget dumnezeiesc te mărim, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale, de Dumnezeu cugetătoare, muceniţă Teodosia, prea lăudată, dezleagă lanţurile greşelilor celor ce cu dreaptă credinţă te laudă pe tine, ca una ce stai înaintea lui Dumnezeu Atotţiitorului, prea cinstită.

Stih: ***Sfântă muceniță Teodosia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndumnezeindu-te cu plecarea către Dumnezeu, cu iscusire ai câştigat pofta strămoaşei Eva, făcându-te dumnezeu prin împărtăşire dumnezeiască; pentru aceasta, prea fericită Teodosia, pe tine te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul este dulceaţă Mirele tău, purtătoare de chinuri, muceniţă Teodosia; cu totul este veselie sufletească Hristos, de care acum îndestulându-te, adu-ţi aminte de noi cu rugăciunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul, Cel ce a împodobit toate, vrând să Se întrupeze, S-a sălăşluit întru tine, pe tine singură aflându-te mai sfântă decât toate şi te-a arătat cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară.

Irmosul: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dare lui Dumnezeu eşti după cuviinţă, muceniţă înţeleaptă, strălucind întru pătimire şi întru luminată feciorie, cu razele luminând cugetele tuturor, celor ce pururea te cinstesc pe tine cu credinţă, Teodosia şi săvârşesc pe pământ praznicul tău cel prea luminat, de Dumnezeu fericită.

Sedelna, glasul al 8-lea: **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce

hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu curgerea sângiurilor tale toată puterea diavolului celui viclean, cu adevărat înecând mărită, adâncul cel mare al chinurilor fără vătămare ai trecut şi intrând în cămara cea cerească, te-ai sălăşluit în pământul cel sfânt, după vrednicie primind plata ostenelilor, prea lăudată Teodosia; roagă pe Hristos Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greşeli, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Acatistul Sfintei mucenițe Teodosia, fecioara din Tir (29 mai)

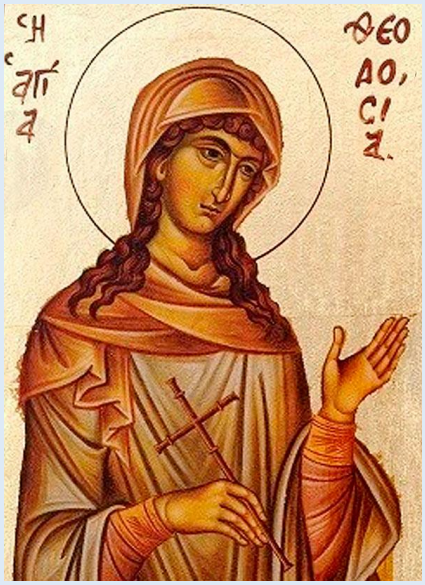

Acatistul Sfintei mucenite Teodosia, fecioara din Tir - 29 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=smzLVSwxQ_4&t=12s

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Luând asupra ta puterea Crucii și surpând tăria vrăjmașului cu bună știință, ai lovit de răbdarea ta și durerea trupului și ocara păgânilor, primind cununa de crini a mucenicilor lui Dumnezeu. Ceea ce acum te veselești în Ceruri în ceata Sfintelor fecioare, primește aceste cântări de la noi care te chemăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Icosul 1

Cetele de Îngeri s-au adunat pe pământ din porunca Domnului Hristos și te-au întărit în a-I urma pe drumul Crucii, Sfântă Teodosia, iar păcatele tale s-au spălat în sângele pe care cu bunăvoie l-ai vărsat spre iertarea greșelilor celor cu voie și fără de voie, urcând curată în Împărăția Lui, iar de acolo auzi aceste laude:
Bucură-te, vlăstar ieșit din rădăcina Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, fecioară iubitoare de adevăr;
Bucură-te, neîntinată copilă, cu inima ridicată la Cer;
Bucură-te, cea pură la suflet;
Bucură-te, cea luminată în gândire;
Bucură-te, inimă plină de razele aurii ale harului;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 2

Te-ai născut în cetatea Tirului din Siria din neam de părinți închinători idolești, Sfântă Teodosia, dar deși în oraș era obiceiul jertfelor la idoli și toți săvârșeau păcate de moarte, te-ai ferit de a te însoți cu ei și ai ales a te lipi cu inima de Dumnezeu, căruia Îi cântai în fiecare zi: ***Aliluia!***

Icosul 2

Ai găsit câteva fecioare asemenea ție, curate și cuminți, unindu-vă în credința în Dumnezeu și petrecând zi și noapte în rugăciune și fapte de milostenie, iar noi te cinstim:

Bucură-te, cea credincioasă și plină de evlavie;
Bucură-te, pârga tinereții închinată lui Dumnezeu;
Bucură-te, crin bine mirositor al fecioriei;
Bucură-te, floare parfumată ca tămâia din Rai;
Bucură-te, cea cu bună purtare;
Bucură-te, veselia trăirii cu gândul la Cer;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 3

Ai ascultat întocmai de îndemnul lui Hristos: ”Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui” și prin aceasta ai primit cunua veșniciei: ***Aliluia!***

Icosul 3

”Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine.” zice Domnul, iar noi ne rugăm:

Bucură-te, că mult ai pătimit din cauza părinților tăi după trup;
Bucură-te, că ei te sileau să jerfești la idoli;
Bucură-te, că te-ai împotrivit cu toată puterea ta;
Bucură-te, că te pedepseau și te lipseau de hrană;
Bucură-te, că încercau să te amăgească cu amenințări;
Bucură-te, că nimic nu au izbutit;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 4

Deşi erai de numai 17 ani, nu ai făcut din credința ta o taină ci ceea ce credeai propovăduiai public, având în inima ta cuvintele lui Hristos: ”Pe oricine Mă va măr-

turisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda şi Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.” ***Aliluia!***

Icosul 4

Era multă teamă în cetate fiind vremea persecuțiilor împăratului Maximian împotriva creștinilor, dar tu te-ai apropiat în ziua Învierii Domnului de prizonierii creștini care erau închiși din pricină că nu vroiau să se închine idolilor și noi te lăudăm:
Bucură-te, că ai vrut să iei parte la durerea lor;
Bucură-te, că ei își așteptau moarte mucenicească;
Bucură-te, că le-ai vorbit cu îndrăzneală;
Bucură-te, că le-ai spus despre Împărăția lui Dumnezeu;
Bucură-te, că i-ai rugat să te pomenească și pe tine la tronul Lui;
Bucură-te, că le-ai întărit credința și L-ai mărturisit pe Hristos în fața păgânilor soldați;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 5

De îndată ai fost prinsă, Sfântă Teodosia, chipurile că ai săvârșit o faptă nelegiuită și ai fost dusă în fața guvernatorului Urban, care aflând cele întâmplate ți-a cerut să te închini idolilor căci el nu știa a se ruga lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Ai refuzat, sfântă muceniță, și ți-ai mărturisit din nou credința în Hristos, în puterea Crucii și a Învierii Lui, în bucuriile Împărăției lui Dumnezeu. Guvernatorul s-a mâniat ca o fiară, iar noi ne rugăm:
Bucură-te, că te-a supus la munci groaznice;
Bucură-te, că au smuls cu gheare carnea de pe trupul tău;
Bucură-te, că ți-au împuns sânii cu țepușe de fier;
Bucură-te, că diavolul s-a lovit de rădbarea ta;
Bucură-te, că Îngerii Domnului străjuiau lângă tine;
Bucură-te, că te răcoreau în chinuri cu aripile lor;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 6

Pe când încă abia mai suflai fața ta era strălucitoare și zâmbeai, Sfântă Teodosia, suferind în tăcere biciuirea cărnii, fiindcă sufletul tău se făcea mai ușor ca să zboare spre Cer: ***Aliluia!***

Icosul 6

Urban ți-a cerut din nou să jertfești idolilor, dar i-ai răspuns: ”Nebunule, mi s-a dăruit să fiu în rândul mucenicilor. Cruzimea ta mă face fericită și grozav m-ar durea dacă n-aș simți-o. Mă bucur că sunt chemată la cununa muceniciei și mulțumesc lui Dumnezeu din toată inima, că m-a învrednicit de un asemenea har.”

Bucură-te, fecioară blândă și curată;
Bucură-te, trup neputincios în care a lucrat puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cea întărită în chinuri de dragostea lui de Tată;
Bucură-te, că Mirele Hristos te-a vrut mireasa Lui;
Bucură-te, că nu te-au îngenunchiat slujitorii diavolului;
Bucură-te, că uneltirile satanei au pierit cu sunet;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 7

Văzând guvernatorul că nu izbutește nimic cu chinurile, a poruncit să ți se lege o piatră de gât și să fii aruncată în mare, iar tu cu bucurie ai primit: ***Aliluia!***

Icosul 7

Însă prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu nu te-ai săvârșit din viață, Sfântă Teodosia, ci El a poruncit Îngerilor Săi care te-au scos din apă și te-au adus la mal nevătămată.

Bucură-te, că te-ai dus în fața lui Urban;
Bucură-te, că aveai fața luminoasă;
Bucură-te, că purtai în mâini piatra cu care ai fost legată de gât;
Bucură-te, că povara morții fusese biruită de Dumnezeu;
Bucură-te, că instrumentul pieirii își pierduse toată puterea;
Bucură-te, că viața este în mâinile lui Dumnezeu, nu a demonilor;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 8

Urban guvernatorul te-a aruncat imediat în groapa cu fiare sălbatice, fiindcă avea mintea întunecată de diavoli și nu a vrut nici atunci să înțeleagă cum că toate acele minuni se lucrează prin puterea lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Zidirea lui Dumnezeu n-a vrut să te vatăme, sfântă muceniță, așa încât fiarele sălbatice s-au așezat la picioarele tale ca niște mielușei, desfătându-se de lumina harului care răzbătea prin trupul tău chinuit, iar noi ne închinăm:

Bucură-te, ceea ce îmblânzești firea pătimașă;
Bucură-te, ceea ce alungi ispitele de moarte;
Bucură-te, că prin tine se stinge tirania;
Bucură-te, că tu aduci pace în inimile schinguite;
Bucură-te, că scoți la iveală adevărul din marea tulbure a vieții;
Bucură-te, că distrugi uneltele de vrăjitorie și magie ale vrăjitorilor;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 9

După multe încercări nereușite Urban a hotărât să te dea morții din nou, de data aceasta prin tăierea cu sabia, iar tu I-ai strigat lui Dumnezeu cu glas de mulțumire: ***Aliluia!***

Icosul 9

Plecându-ți capul sub sabie, s-a văzut o porumbiță zburând din gura ta, care strălucea mai mult decât aurul și s-a suit la cer.
Bucură-te, că sufletul tău s-a dus acasă;
Bucură-te, că ai zburat nestringherită spre cămara de nuntă;
Bucură-te, că sângele vărsat ți-a spălat păcatele;
Bucură-te, că ai mers cu veselie în ceata Sfintelor fecioare;
Bucură-te, că te-ai învelit pe veșnicie de harul necreat al Împărăției Domnului Hristos;
Bucură-te, că de acolo ne auzi și pe noi, păcătoșii;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 10

În următoarea noapte te-ai arătat părinților tăi, îmbrăcată cu o haină strălucitoare, cu o cunună pe cap și o cruce strălucitoarea în mână, plină de bucurie și de împlinire: ***Aliluia!***

Icosul 10

Erai înconjurată de multe alte fecioare, și ele mântuite, și le-ai zis părinților: „Vedeți voi ce mare este slava și harul Hristosului meu, de care voiați să mă lipsiți?” iar noi ne veselim:
Bucură-te, că nu ai lăsat dragostea de părinți să biruie iubirea de Hristos;
Bucură-te, că ai ales partea cea bună;
Bucură-te, că mergând după El, ai primit și mamă și tată;
Bucură-te, că Maica Domnului te-a ocrotit ca o mamă;

Bucură-te, că te-ai făcut copilul Tatălui Ceresc;
Bucură-te, că ai mers pe calea iubirii de Dumnezeu, nu de părinți;
Bucură-te, că dator este omul a-L iubi pe Dumnezeu mai presus de orice;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 11

Dragostea ta pentru Dumnezeu a biruit și durerea trupului și frica de moarte, că deși erai doar o copilă nu te-ai înfricoșat de amenințările diavolului ci ai stat biruitoare în fața morții strigându-L pe Domnul Hristos cu nădejde: ***Aliluia!***

Icosul 11

Neînțeleasă este pentru necreștini această biruință a ta, Sfântă Teodosia, însă noi mărturisim cu tărie că ai pătimit fiind întărită de harul lui Dumnezeu care nu Își părăsește mucenicii ci le dă curaj până la capăt.
Bucură-te, mijlocind și pentru noi curaj în ispite;
Bucură-te, că ne dai puterea de a-L urma cu orice preț pe Dumnezeu;
Bucură-te, luminarea minții în a alege bine;
Bucură-te, că prin tine se deschid drumurile rugăciunii;
Bucură-te, că rupi legăturile bolnăvicioase cu părinții necredincioși;
Bucură-te, că ne îndreptezi simțirile spre judecata dreaptă;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 12

Te-ai bucurat nespus că ai fost chemată la cununa muceniciei şi I-ai mulţumit lui Dumnezeu din toată inima că te-a învrednicit de un asemenea har și arătându-te cu fața luminoasă în munci ai zâmbit spre veșnicie: ***Aliluia!***

Icosul 12

Descrețește și frunțile noastre, sfântă muceniță, să nu ne doboare întristarea ci să fim veseli în duh că toate pătimirile noastre au un sens, fiind sunt scări ce duc în sus la mântuire, și rugându-te să urci cu noi treptile despătimirii și ale războiului nevăzut, te cinstim:
Bucură-te, porumbiță aurită a Cerului;
Bucură-te, purtătoare de răni mucenicești;
Bucură-te, vindecând rănile noastre duhovnicești;
Bucură-te, alinând tristețea adusă de diavol;
Bucură-te, dezlegând plânsul cel vătămător;
Bucură-te, ocrotitoarea noastră în vremurile grele;

Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 13 (de 3 ori)
Sfântă muceniță Teodosia, ceea ce din purtătoare de chinuri te-ai făcut purtătoare de biruință, caută cu milă și spre noi și dezleagă necazurile care ne fac viața grea, adu-ne sănătate trupului și umple de har inima și sufletul nostru ca să zâmbim și noi cu bucurie și să ne desfătăm de slava lui Dumnezeu tot mereu: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi, Icosul 1:

Icosul 1
Cetele de Îngeri s-au adunat pe pământ din porunca Domnului Hristos și te-au întărit în a-I urma pe drumul Crucii, Sfântă Teodosia, iar păcatele tale s-au spălat în sângele pe care cu bunăvoie l-ai vărsat spre iertarea greșelilor celor cu voie și fără de voie, urcând curată în Împărăția Lui, iar de acolo auzi aceste laude:
Bucură-te, vlăstar ieșit din rădăcina Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, fecioară iubitoare de adevăr;
Bucură-te, neîntinată copilă, cu inima ridicată la Cer;
Bucură-te, cea pură la suflet;
Bucură-te, cea luminată în gândire;
Bucură-te, inimă plină de razele aurii ale harului;
Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 1
Luând asupra ta puterea Crucii și surpând tăria vrăjmașului cu bună știință, ai lovit de răbdarea ta și durerea trupului și ocara păgânilor, primind cununa de crini a mucenicilor lui Dumnezeu. Ceea ce acum te veselești în Ceruri în ceata Sfintelor fecioare, primește aceste cântări de la noi care te chemăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Teodosia, purtătoare de biruință, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Trupul tău firav s-a făcut stâncă tare iar mintea ți-ai ațintit-o doar spre Cer, Sfântă muceniță Teodosia, și închipuindu-ți că stai la picioarele Crucii Domnului pe Golgota, ai învins toate durerile cărnii, iar sufletul tău a primit biruința.

Vino și la noi și ne încurajează, precum odinioară te-ai arătat creștinilor întemnițați, și ne întărește credința în Dumnezeu, căci mare este puterea ta. Vino și la noi și ne scoate din apa mării ispitelor, acolo unde slujitorii satanei ne aruncă prin vrăjile lor, și desfă de la gâtul nostru pietrele care ne afundă în adânc, ca să ieșim la liman liberi și nevătămați.

Închide gura fiarelor care caută să ne înghită sufletul, ajută-ne în ispitele ce vin de la părinții necredincioși, dă-ne curaj și stai lângă noi biruind cu rugăciunea răul care se înmulțește, iar la sfârșitul vieții roagă-te pentru noi să primim bucuria celor care au luptat pentru Hristos până la capăt ca să ne veselim cu tine și cu ceata Sfintelor fecioare în Împărăția lui Dumnezeu, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rostim, apoi Rugăciunea: *Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei muceniţe Teodosia, fecioara din Tir şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2023/05/20/acatistul-sfintei-mucenite-teodosia-fecioara-din-siria-29-mai/

https://salutis8.wordpress.com/2023/05/23/acatistul-sfintei-mucenite-teodosia-fecioara-din-tir/

Imnografie

Condacul Sfintei muceniţe Teodosia, fecioara (29 mai): Cu ostenelile ai câştigat viaţa cea fără osteneală şi în sângiurile tale ai înecat pe vrăjmaşul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prea lăudată şi te bucuri cu Oştile cele de sus, acoperind pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Troparul Sfintei muceniţe Teodosia, fecioara: La fapta bună muceniţă, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos şi locaş iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai ruşinat pe vrăjmaşul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind şi arătat cu sabia credinţei ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; şi bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine.

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Teodosia, fecioara - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mucenita-teodosia-fecioara-tropar

Troparul Sfântei muceniţe Teodosia, fecioara (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantei-mucenite-teodosia-fecioara-limba-greaca

Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Teodosia din Tir

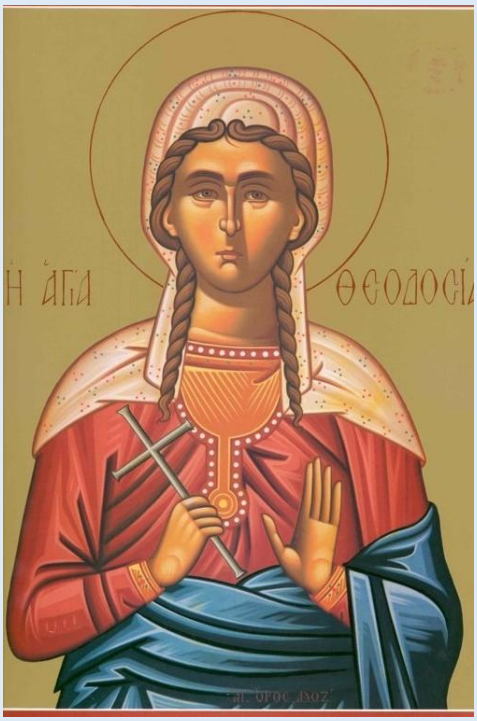

Cuvant Ortodox - Sfânta muceniţă Teodosia din Tir - 29 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=3cr3bs2psI4

***

Despre Sfânta Teodosia, fecioara cea din Tir, Evsevie, episcopul Cezareei Palestinei, martorul ocular, a scris astfel:

"Întinzându-se asupra noastră până la cinci ani prigoana de la păgânii închinători la idoli, în două zile ale lunii aprilie, chiar la praznicul Învierii Domnului, în cetatea Cezareea Palestinei o fecioară credincioasă şi cinstită de neam din Tir, care nu avea încă optsprezece ani, s-a apropiat de cei care erau închişi în temniţă, legaţi pentru Hristos, şi le spunea cu îndrăzneală despre împărăţia lui Dumnezeu. Ea le-a urat de bine, rugându-i s-o pomenească înaintea Domnului când vor sta înaintea Lui, după sfârşitul nevoinţei lor celeii mucenicești.

Văzând ostaşii pe fecioară că vorbeşte cu cei legaţi pentru Hristos, au răpit-o ca şi cum făcuse un mare rău şi au adus-o la ighemonul Urban spre cercetare.

Ighemonul, fiind plin de mânie şi de sălbăticie cumplită de fiară, a muncit-o cu cumplite munci, strujindu-i până la oase coastele şi sânii cu unghii de fier; dar ea,

fiind cu faţa luminoasă, pe toate le răbda cu curaj. Deci, a poruncit s-o înece în adâncul mării".

Acestea le povesteşte Evsevie, care a fost martor ocular la toate muncile.
În povestirea romanilor se mai adaugă: "Teodosia, această sfântă muceniţă a lui Hristos, după înecarea sa în mare, a fost scoasă vie de îngeri din adânc la uscat şi umbla purtând în mâini piatra care fusese legată de grumajii ei.

Apoi, prinzând-o din nou şi aducând-o la judecată, muncitorul a dat-o spre mâncarea fiarelor, dar n-a fost vătămată de ele. După aceea a poruncit s-o taie cu sabia. Şi, când i-a tăiat capul, s-a văzut o porumbiţă, zburând din gura ei, care strălucea mai mult decât aurul şi s-a suit spre cer.

Apoi, după ce a sosit noaptea, sfânta muceniţă s-a arătat părinţilor săi în mijlocul sfintelor fecioare, îmbrăcată cu o haină mai albă decât zăpada, având o cruce de aur în mâini, purtând o cunună pe cap şi zicând: "Iată cât de mare este slava şi darul Hristosului meu de care aţi vrut să mă lipsiţi!"

Părinţii ei, văzând în dânsa dorinţa de nevoinţă mucenicească, o opreau de la acea faptă; dar sfânta, ascunzându-se de dânşii, a alergat la cei legaţi pentru Hristos, s-a prins spre muncire, precum s-a zis şi s-a încununat de Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce i-a rânduit o astfel de nevoinţă.

Vieţile Sfinţilor - Cuvioasa muceniţă Teodosia, care a pătimit pentru Sfintele icoane

Cuvant Ortodox - Cuvioasa muceniţă Teodosia, care a pătimit pentru Sfintele icoane - 29 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=jZSZrty78JI&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=67

***

Sfânta Teodosia, mireasa lui Hristos, s-a născut în Constantinopol, din părinţi bogaţi, cinstiţi, dreptcredincioşi şi împodobiţi cu fapte bune. Aceştia, fiind mulţi ani neroditori de prunci, erau foarte mâhniţi. Ei totdeauna se rugau cu postire multă, alergau ziua şi noaptea la biserica lui Dumnezeu şi dădeau cu prisos milostenie la săraci.

Odată, fiind ei în biserica Sfintei muceniţe Anastasia, la cântarea cea de toată noaptea, pe când maica sa se ruga cu lacrimi mai cu dinadinsul pentru dezlegarea nerodirii sale, a adormit puţin şi i s-a arătat în vis Sfânta muceniţă Anastasia şi i-a zis: *"Femeie, nu te mâhni, că vei zămisli şi vei naşte!"*

Ea, deşteptându-se, s-a bucurat şi a spus aceasta bărbatului său.

Şi i-a zis bărbatul ei: "Viu este Domnul, că de ne va dezlega nerodirea noastră şi vei naşte parte bărbătească sau femeiască, îl vom aduce ca dar Stăpânului nostru, Hristos Dumnezeu!"

Apoi, după puţină vreme a zămislit şi a născut prunc de parte femeiască. Pe această sfântă fecioară ei au numit-o Teodosia, adică dată de Dumnezeu, căci de la Dumnezeu li s-a dăruit, şi au luminat-o cu Sfântul Botez.

Apoi, după patruzeci de zile, maica luând pe pruncă în mâini, a adus-o în biserica Sfintei Anastasia şi cu lacrimi de bucurie, a dat mulţumire Domnului şi sfintei muceniţe, făgăduind că, după ce va creşte, s-o dea în numărul mireselor lui Hristos, care îşi păzesc fecioria în rânduiala monahicească. Deci, maica sa luând binecuvântare, s-a întors acasă şi creştea pe prunca cea făgăduită lui Hristos cu toată luarea aminte, învăţând-o citirea dumnezeieştilor cărţi şi frica de Dumnezeu, aprinzând astfel în inima ei focul dragostei celei dumnezeieşti.

După ce au trecut şapte ani de la naşterea Sfintei Teodosia, tatăl ei a murit, iar maica sa, luând-o, a adus-o la mănăstirea Sfintei Anastasia şi a dat-o spre tundere în schima monahală.

După trei ani a murit şi ea, lăsând toată averea fiicei sale monahiei Teodosia. Ea, ajungând la vârsta cea desăvârşită şi fiind plină de înţelegere şi de dragoste către Dumnezeu, toată averea care rămăsese de la părinţii săi n-a voit s-o aibă la sine, ci a dat-o lui Dumnezeu, căruia s-a dat şi pe sine spre jertfă vie.

Deci, chemând un argintar, i-a dat aceluia mult aur şi argint, pentru ca să îmbrace trei icoane: a Mântuitorului Hristos, a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi a Sfintei muceniţe Anastasia.

Acele icoane, care erau de câte trei coţi, le-a pus în biserică; iar cealaltă avere a împărţit-o toată săracilor şi scăpătaţilor, sărmanilor şi văduvelor.

După aceea, petrecând de bunăvoie în sărăcie monahicească, slujea Domnului ziua şi noaptea, îmbogăţindu-se cu duhovnicească bogăţie a darului lui Dumnezeu. Ea se înarma contra vrăjmaşului celui nevăzut cu platoşe de rugăciuni, iar trupul omorându-şi cu nevoinţele pustniceşti şi cu ostenelile, se lupta împotriva diavolilor şi astfel biruia pe vrăjmaşul cel fără de trup, sfărâmând capul balaurului iadului şi surpând pe mândrul veliar prin smerenie, prin blândeţe, prin dragostea cea plăcută lui Dumnezeu, prin curăţie, prin cucernicie, prin ascultare şi prin alte fapte bune călugăreşti.

Odată, la miezul nopţii, stând ea la rugăciune, a văzut înaintea ei pe diavol; şi a zis către ea: "Şi tu te-ai pornit asupra mea? Deci, mă voi porni şi eu mai tare asupra ta! Şi nu numai asupra ta, ci şi asupra tuturor creştinilor, de vreme ce am aflat pe un om prin care voi putea ridica război contra Bisericii. Astfel, pe mulţi îi voi întoarce de la închinarea icoanei lui Hristos şi vor merge în urma mea, făcând voia mea".

Sfânta Teodosia, însemnându-se cu semnul Sfintei Cruci, a zis: "Blestemat să fii tu, diavole, vrăjmaş al creştinilor, şi toate meşteşugurile tale să fie deşarte cu puterea lui Hristos, Dumnezeul nostru".

La auzul acestora diavolul s-a stins; iar cuvioasa îngrădindu-se cu Sfânta Cruce, a început a cânta psalmii lui David: Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă din faţa Lui cei ce-L urăsc pe El.

Această înfricoşată vedenie şi cuvintele cele trufaşe ale diavolului, fericită fecioară Teodosia le-a spus egumenei sale şi o întreba: ***"De unde o să vie ispita contra creştinilor spre care vrăjmaşul se laudă s-o aducă?"***

Iar egumena a zis către ea: "Fiindcă sfântul apostol zice că cei ce voiesc a vieţui cu bună credinţă întru Iisus Hristos vor fi prigoniţi, iar oamenii cei vicleni şi fermecători vor spori spre mai rău, înşelându-se unii pe alţii. Deci, de la oamenii cei răi, care socotesc cele eretice înşelându-se, pe aceia diavolul îi are ca pe nişte unelte ale sale. De la aceia s-a tulburat turma lui Hristos. Precum au fost prigoniţi din început prin multe ispite cei bine credincioşi, tot astfel, şi în zilele cele de pe urmă, va năvăli asupra Bisericii celei dreptcredincioase vreun lucru potrivnic şi tulburător. Deci, tu petrece în acelea în care te-ai învăţat, cum zice Sfântul Pavel, că ştii din pruncie Sfintele Scripturi, care pot să te ducă la mântuire, prin credinţa cea întru Iisus Hristos.

După câţiva ani, s-a sculat contra dreptcredinciosului împărat Teodosie, care se numea Adramitin, un voievod al lui cu numele Leon, care se numea Conon, de neam din Isauria. Acela, luând lui Teodosie puterea împărătească, a împărăţit singur. La începutul împărăţiei sale se arăta a fi dreptcredincios, dar, după puţină vreme, s-a făcut un nou Baltazar, spurcând sfinţenia bisericească şi urând pe Hristos Dumnezeul, Cel Preaînalt şi cinstita Lui icoană. El a introdus în Biserică otrava cea vătămătoare de suflet a eresului maniheilor, dar mai ales a iudeilor.

El s-a năpustit cu glas ca un leu răcnind şi scoţând cuvinte de hulă ereticeşti contra sfintelor icoane, numindu-le idoli; iar pe cei ce se închină lor numindu-i închinători de idoli. Deci, a dat poruncă în toată împărăţia sa să se lepede şi să se scoată afară din biserici sfintele icoane.

În acea vreme, scaunul patriarhiei Constantinopolului era ocupat de Preasfinţitul Gherman. Acesta, cu ceilalţi arhierei credincioşi, s-au împotrivit poruncii împăratului, nevoind a se supune la ereticeasca lui poruncă pe care o dăduse spre lepădarea sfintelor icoane; deci, grăia către hulitorul acela: ***"Întrupându-se Stăpânul Mântuitorul nostru din prea curatele sângiuiri ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi săvârşind pentru noi toată dumnezeiasca Sa rânduială, a zdrobit toată idoleasca slujbă şi toate chipurile idoleşti s-au dat focului şi întunericului.***

De la vieţile apostoleşti şi de la învăţăturile lor cele mântuitoare de lume a trecut mai mult de şapte sute de ani până în zilele noastre; deci, în vremile acelora erau atât de mulţi sfinţi drepţi şi cuvioşi părinţi, încât nici unul din dânşii n-au hulit sfintele icoane, nici a auzit cineva vreodată o socoteală mai rea ca aceasta, pe

care voi o purtaţi acum, lepădând cinstirea icoanelor, care este făcută din vremile cele vechi, cu vrednică datorie.

Sfânta Biserică din început a primit închipuirea sfintelor icoane şi cinstirea acelora, începând de la chipul cel nefăcut, pe care Mântuitorul singur l-a trimis pe mahramă lui Avgar, stăpânitorul Edesei.

Apoi, după înălţarea lui Hristos, femeia aceea ce-i curgea sânge, care prin atingerea de marginea hainelor lui Hristos s-a tămăduit, a făcut dintr-o piatră chipul lui Iisus Hristos.

După aceasta, Sfântul evanghelist Luca, a zugrăvit icoana prea curatei Fecioare Născătoare de Dumnezeu şi de atunci s-a început acea dreptcredincioasă zugrăvire a sfintelor icoane şi împodobirea bisericilor Domnului şi a drept-credincioşilor creştini.

Acest lucru nici cele şase sfinte Sinoade a toată lumea, care au fost mai înainte de noi, nu le-au lepădat, ci mai ales a poruncit să ne închinăm închipuirilor sfinţilor, iar nu să le lepădăm pe acelea.

Deci să ştii, o, împărate că eu pentru cinstirea sfintelor icoane sunt gata, nu numai a pătimi ceva rău, ci a şi muri. Căci chipul lui Hristos poartă numele Însuşi al lui Hristos, care S-a întrupat din Fecioară cea fără de prihană şi a petrecut pe pământ cu oamenii. Deci se cade fiecărui dreptcredincios creştin a muri atât pentru numele lui Hristos, cât şi pentru chipul Lui, de vreme ce cel ce nu-I cinsteşte chipul, nu cinsteşte nici pe cel închipuit".

Auzind împăratul acestea, s-a umplut de mânie şi, răcnind ca un leu, a început mai cumplit a se înrăi, prigonind şi muncind pe cei dreptcredincioşi, iar pe cei ce se împotriveau lui îi dădea morţii.

Deci, mai întâi a trimis ostaşii săi cu arme, de au izgonit de la patriarhie pe Sfântul Gherman cu ocări şi cu bătăi, iar în locul lui a pus pe mincinosul patriarh, ereticul Anastasie, cel de un gând cu el. După aceea toate cărţile dumnezeieşti şi pe învăţătorii cei înţelepţiţi de Dumnezeu i-a dat focului; de vreme ce lângă biserica Sfintei Sofia era o bibliotecă, având mai mult de trei sute de mii de cărţi, iar lângă aceea erau douăsprezece şcoli şi tot atâţi înţelepţi dascăli, peste care era unul mai mare, înţeleptul Ghimnasiarh, care luase acea cinste de la împăratul. Deci, toţi aceştia erau, cu binecuvântarea patriarhului, potrivnici păgânătăţii acelui împărat.

Acel împărat fără de lege, a poruncit ca acea bibliotecă, cu toate şcolile, cu dascălii şi cu ucenicii care s-au aflat în ele la acea vreme, să le înconjoare cu oaste, să le pună foc şi să le ardă, astfel încât nici unul n-a scăpat din foc şi nici o carte n-a rămas nearsă.

Atunci puteai să vezi toată cetatea Constantinopolului în întristare şi în mare supărare, toţi plângând şi suspinând, unii pentru nedreapta izgonire a Preasfinţitului patriarh Gherman, alţii pentru arderea atâtor cărţi renumite şi dascăli iscusiţi, iar alţii pentru necinstirea cea mare ce se aducea sfintelor icoane, de vreme ce pretutindeni erau sfărâmate, aruncate în noroi, călcate în picioare şi arse cu foc. Deci, noul patriarh Anastasie, fiind eretic, stând ca o urâciune a pustiirii la locul cel mai de cinste şi făcându-se bine primit de împărat şi ajutând la eresul acelui luptător de icoane, îndată a poruncit ca să dea afară din biserică cinstitele icoane.

Pe vreme aceea, la Constantinopol, era o poartă care se numea "Poarta de aramă", ce ducea la palatul împărătesc. Acea poartă era zidită din zilele marelui împărat Constantin, iar deasupra acelei porţi era chipul Mântuitorului făcut din aramă, care stătea acolo de mai bine de patru sute de ani.

Pe acel chip al Mântuitorului, patriarhul Anastasie vrând să-l lepede la pământ şi să-L dea focului, ca un luptător de icoane ce era, a trimis ostaşi cu tesle la acel lucru; şi, când un ostaş oarecare cu dregătoria spătar s-a suit cu tesla pe scară spre a lua chipul lui Hristos şi a îndeplini lucrul său cel potrivnic lui Dumnezeu, atunci l-au văzut nişte femei dreptcredincioase, care se întâmplaseră acolo, între acelea fiind şi cuvioasa Teodosia. Acelea s-au aprins cu râvnă după icoana lui Hristos, îndemnate fiind de cuvioasa Teodosia, care avea mai multă râvnă şi osârdie spre Domnul şi, fiind insuflate de sfătuirile cele de Dumnezeu şi pline de vitejeasca îndrăzneală către Dumnezeu, au alergat la scară, au răsturnat-o la pământ împreună cu ostaşul acela, care căzând de sus, a fost ucis, iar ele, trăgându-l şi bătându-l, îl batjocoreau pentru acea nelegiuire.

Apoi, ducându-se cu sârguinţă la patriarhul Anastasie, îl defăimau pentru păgânătatea lui şi îl ocărau cu vorbe ce i se cuveneau, numindu-l lup răpitor, eretic şi vrăjmaş al Bisericii lui Hristos, aruncând astfel cu pietre asupra lui.

Deci, patriarhul Anastasie, umplându-se de ruşine şi temându-se ca să nu se scoale cu mare tulburare poporul întreg contra lui, a alergat la împărat şi i-a spus de necinstea cu care l-au înconjurat acele femei şi de uciderea spătarului lângă porţile cele de aramă.

Din această pricină, împăratul s-a umplut de mânie şi de iuţime contra drept-credincioaselor. Deci, a trimis îndată pe ostaşii săi cu săbiile scoase, ca să răzbune necinstea adusă patriarhului şi pentru moartea spătarului.

Astfel, au tăiat pe acele sfinte femei, care au arătat atâta râvnă pentru bună credinţă; iar pe aceea care a mărturisit mai cu îndrăzneală bună credinţă şi a fost pricinuitoarea lucrului făcut, tiranul a poruncit ca, prinzând-o, s-o arunce în temniţă şi să-i dea ei în fiecare zi câte o sută de bice. Deci, Sfânta Teodosia a fost muncită şapte zile, iar în ziua a opta împăratul a poruncit ca, purtând pe muceniţă fără de cinste prin toată cetatea, s-o bată cu nemilostivire.

Atunci, fiind dusă muceniţa printr-un loc care se numea târgul boilor, unde se vindeau şi se junghiau dobitoacele, un ostaş sălbatic şi fără de omenie, din întâmplare, a călcat cu piciorul peste un corn mare de capră şi s-a rănit puţin la picior. Deci, umplându-se de mânie, a apucat acel corn şi a bătut pe muceniţă peste grumaz. După aceea a lovit-o cu cornul acela în gâtlej şi a străpuns-o atât de adânc, încât Sfânta cuvioasă muceniţă, fecioara Teodosia, sfinţită mireasă a lui Hristos, şi-a dat cinstitul şi sfântul său suflet în mâinile Mirelui său Celui fără de moarte şi astfel s-a dus în cămara Lui cea cerească, încoronată cu îndoită cunună a fecioriei şi a muceniciei.

Iar multpătimitorul ei trup, fiind aruncat pe pământ şi luat fiind de nişte oameni cucernici, l-au pus la un loc însemnat, de unde se dau tămăduiri bolnavilor că sfintele ei moaşte, întru slava lui Hristos Dumnezeul nostru, care împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh este slăvit, acum şi pururea şi în veci vecilor. Amin.

Notă - În această zi mai facem şi pomenirea întâiului sobor a toată lumea, care s-a ţinut la Niceea la anul 325 şi la care au luat parte trei sute optsprezece Sfinţi părinţi care au propovăduit pe Fiul că este de o fiinţă cu Tatăl şi au lepădat pe rău credinciosul Arie, începătorul de eresuri.

Sfânta muceniță Teodosia, fecioara - drumul spre sfințenie

Judecată pe când nu avea nici 18 ani, pentru că îi întărea pe cei închiși în dreapta credință, Sfânta Teodosia a suferit multe chinuri, fiind bătută, aruncată în mare și omorâtă cu sabia.

***

Fiind de neam din Tir și neavând nici 18 ani împliniți, Sfânta muceniță Teodosia mergea la cei închiși din pricina închinătorilor la idoli și îi întărea în dreapta credință.

Prinsă de ostași, a fost răpită și dusă la ighemonul Urban pentru judecată. Strujindu-i trupul cu unghii de fier, până când i se vedeau oasele, Sfânta Teodosia a răbdat tot chinul cu un chip luminos, de parcă nici nu ar fi simțit muncile.

Atunci ighemonul a poruncit să fie aruncată în mare. Dar adusă de îngeri pe țărm, a fost dusă din nou la judecată și dată spre mâncare fiarelor, însă acestea nu i-au făcut rău. Și fiindu-i tăiat capul, o porumbiță a ieșit din gura ei și a zburat spre cer. Și s-a arătat apoi părinților ei în slavă, pentru a-i convinge că toate cele suferite și de care ar fi vrut să o păzească nu au fost în zadar.

Sinaxar - 29 mai

În această lună (mai), în ziua a douăzeci şi noua, pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia fecioara, cea din Cezareea (aducerea moaştelor).

Odată, în vremea persecuţiei împotriva creştinilor care dura deja de cinci ani, Sfânta Teodosia în vârstă de 17 ani a vizitat prizonierii creştini condamnaţi în Pretoriumul din Cezareea, Palestina. Erau Sfintele Paşti şi mucenicii vorbeau despre Împărăţia lui Dumnezeu. Sfânta Teodosia i-a rugat să o pomenească şi pe ea când vor ajunge în faţa lui Dumnezeu.

Soldaţii au prins-o şi au dus-o în faţa lui Urban, guvernatorul, spunând că acea fecioară se închina în faţa prizonierilor. Acesta i-a cerut să jertfească la idoli dar a refuzat, mărturisindu-şi credinţa în Hristos. Apoi au torturat-o îngrozitor, rupându-i carnea cu cârlige de fier până i s-au văzut oasele.

Muceniţa a răbdat în tăcere şi cu zâmbetul pe faţă chinurile şi când guvernatorul i-a cerut din nou să sacrifice la idoli iar ea i-a răspuns: ***"Nebunule, mi s-a dăruit să fiu în rândul mucenicilor".***

Apoi i-au pus o piatră pe gât şi a fost aruncată în mare, dar au salvat-o îngerii. Din nou au prins-o şi a fost dată să o sfâşie fiarele sălbatice, dar acestea nu s-au atins de ea. În final călăii, i-au tăiat capul.

Noaptea, Sfânta Teodosia a apărut părinţilor ei care au încercat să o convingă să nu se sacrifice pentru Hristos. Era îmbrăcată într-o haină strălucitoare, cu o cunună pe cap şi o cruce strălucitoare de aur în mână, spunându-le: ***"Priviţi gloria de care aţi vrut să mă lipsiţi!"***

Sfânta muceniţă Teodosia din Tir a îndurat mucenicie în anul 307. Ea mai este prăznuită şi în 29 mai, zi în care i s-au mutat sfintele moaşte la Constantinopol şi apoi la Veneţia.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei prea cuvioasei muceniţe Teodosia cea din Constantinopol (sec. VIII).

Aceasta a trăit pe vremea împăratului Teodosie III Atramiteanul, fiind fiică de părinţi dreptmăritori, din Constantinopol. Când era ea de şapte ani, a răposat tatăl său; iar maica sa luând copila, a tuns-o într-o mânăstire din Bizanţ, după care s-a săvârşit şi maica sa, lăsând fericitei toată avuţia ei. Iar sfânta din aurul şi argintul acela a făcut trei icoane: una a lui Hristos, alta a Născătoarei de Dumnezeu, şi a treia a Sfintei mucenice Anastasia, iar restul i-a împărţit la săraci.

După câtăva vreme, a luat împărăţia pe care o lăsase ortodoxul Teodosie, Leon Isaurul (717-741) cel rău credincios. Pentru că marele patriarh Gherman nu se pleca la pângăritele lui dogme, prin silnicie a fost dat afară din patriarhie cu ciomege şi cu săbii, şi voia ca sfânta icoană a lui Hristos, cea de deasupra porţilor (care se zice cea de aramă) să o pogoare şi să o dea focului.

Şi în vreme ce se săvârşeau acestea şi spătarul era pe scară, vrând să pogoare sfânta icoană, fericita Teodosia împreună cu alte credincioase femei şi bărbaţi apucând scara au prăbuşit la pământ pe spătar, care a murit, şi ducându-se la Patriarhie, au împroşcat cu pietre pe rău credinciosul patriarh Anastasie. Îndată celorlalte femei şi bărbaţilor li s-au tăiat capetele, a căror pomenire se săvârşeşte la nouă ale lunei lui august; iar pe Sfânta Teodosia un gealat oarecare crud şi neomenos trăgând-o către Bou, (aşa se numea partea aceea a oraşului) şi luând un corn de berbec, a lovit-o nebuneşte peste grumazi, şi i-a pricinuit ei cununa muceniciei.

Iar din minunile ce pururea se lucrează prin ea, este cu putinţă tuturor să afle cât de mare îndrăzneală a dobândit ea către Dumnezeu. Şi se săvârşeşte soborul ei în mănăstirea zisă Dexiocratus, unde se află şi sfintele ei moaşte.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului mucenic Olvian, episcopul cetăţii Aneu.

Acest cuvios a trăit pe vremea împărăţiei lui Maximian, fiind consul Alexandru şi Maxim. Şi a fost el adus la Iulie şi Elian, de care fiind întrebat şi neplecându-se a jertfi idolilor, a fost dezbrăcat de haine şi pătruns şi ars pe coapse cu frigări de fier înroşite în foc; apoi a fost pus la închisoare şi spre a doua cercetare fiind adus, şi

neplecându-se, a fost dezbrăcat şi i s-a strujit trupul cumplit şi aşa a fost aruncat în foc, unde şi-a dat duhul lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Alexandru, papă al Alexandriei.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici, un bărbat şi soţia sa, care s-au săvârşit zdrobindu-li-se oasele cu toiegele.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului noului mucenic Nan sau Ioan Tesalonirceanul, care în Smirna a mărturisit în anul 1802 şi care de sabie s-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Proloage - Pomenirea Sfintei Teodosia, fecioara cea din Tir

Luna mai în 29 de zile: pomenirea Sfintei Teodosia, fecioara cea din Tir

Această Sfântă muceniţă Teodosia era din oraşul Tir, din Fenicia. În anul 308, fiind ea în Cezareea Palestinei, s-a apropiat de temniţa, în care erau înlănţuiţi creştinii, înaintea palatului guvernatorului Urban, aşteptând să fie scoşi la întrebare.

Dar, iată, ce scrie un martor, Eusebiu, episcopul Cezareei Palestinei, care a văzut mucenicia Sfintei Teodosia: "Prelungindu-se până la cinci ani prigonirea creştinilor de către păgânii închinători la idoli, în ziua a doua a lunii aprilie, chiar la praznicul Învierii Domnului, în cetatea noastră, adică în Cezareea Palestinei, o fecioară credincioasă, de neam din Tir, care nu avea încă optsprezece ani, s-a apropiat de cei legaţi pentru Hristos, care erau în temniţă şi le grăia lor, cu îndrăzneală, despre Împărăţia lui Dumnezeu. Apoi, le-a urat de bine, rugându-i să o pomenească şi pe ea înaintea Domnului, când vor sta în faţa lui Dumnezeu, după sfârşitul nevoinţei lor mucenicеşti.

Deci, ostaşii care păzeau, văzând pe fecioară grăind cu asemenea cuvinte, celor legaţi pentru Hristos, au prins-o pe ea, ca şi cum un mare rău ar fi făcut, şi au dus-o la dregătorul Urban, spre cercetare. Acesta, cu o mânie cumplită şi o sălbăticie de

fiară, a poruncit să o întindă pe roată şi să-i sfâşie coastele şi sânii, cu unghii de fier, până la oase.

Sfânta a suferit aceste chinuri, fără să scoată vreo tânguire, dimpotrivă, pe faţa ei se vedea o veselie, pe care nimic nu o va putea schimba. ***"Cruzimea ta," zicea ea judecătorului, "mă face fericită şi grozav m-ar durea dacă n-aş simţi-o. Mă bucur că sunt chemată la cununa muceniciei şi mulţumesc lui Dumnezeu, din toată inima, că m-a învrednicit de un asemenea har."***

Deci, văzând-o încă suflând şi cu faţa luminoasă, dregătorul a poruncit ca, aruncând-o în mare, să o înece. Şi, astfel, s-a mutat la Domnul."

Întru această zi, cuvânt din Pateric

Un frate nevoitor îşi făcea pravila sa, împreună cu un alt frate al său. Şi, fiindcă era biruit de lacrimi, lăsa câte un stih din psalmi.

Iar, odată, l-a rugat pe el fratele, ca să-i spună lui ce gând are în vremea pravilei, de plânge aşa cu amar?

Iar el i-a spus lui: "Iartă-mă frate, că eu totdeauna la pravila mea îl văd pe Judecătorul şi pe mine mă văd stând, ca un vinovat, şi sunt întrebat de Judecătorul: "Pentru ce ai greşit?" Iar eu, neştiind încă ce voi răspunde, mi se închide gura mea şi pentru aceea las câte un stih din psalmi. Ci, mă iartă, rogu-mă, că te tulbur pe tine. Deci, de vei voi, să ne facem fiecare din noi, deosebi, pravila sa."

Zis-a lui fratele: "Ba nu, frate, că, deşi eu nu plâng, te văd pe tine plângând şi mă văd pe mine ticălos."

Deci, văzându-i smerenia lui, Dumnezeu i-a dăruit şi lui plângerea fratelui său.

***

Iarăşi, s-a mai zis: De vei afla că se mută la Domnul vreun frate, să mergi şi să petreci lângă dânsul, în ziua aceea, ca să vezi cum sufletul se desparte de trup. De-ţi va zice ţie vreun om, să te rogi pentru el, să-i zici: "Dumnezeu, frate, pentru rugăciunile Sfinţilor Lui, şi pe mine şi pe tine, să ne miluiască, precum şi voia Lui este."

***

⇒ *Să nu petreci la locul în care ai greşit lui Dumnezeu.*

⇒ *Să nu-ţi defăimezi slujba ta şi să nu stai nelucrând, ca să nu cazi în mâinile vrăjmaşilor tăi.*

⇒ *Să te sileşti pe tine la cugetarea psalmilor, că aceasta te va păzi pe tine de robia vrăjmaşului.*

⇒ *Să iubeşti toată pătimirea cea rea şi ţi se vor smeri patimile tale.*

⇒ *Să ai grijă, să nu te socoteşti pe tine a fi ceva şi neîncetat să-ţi plângi păcatele tale.*

⇒ *Păzeşte-te pe tine de minciună, că ea goneşte frica de Dumnezeu, de la tine.*

⇒ *Să-ţi descoperi gândurile tale părintelui tău, ca şi ajutorul lui Dumnezeu să te acopere pe tine.*

⇒ *Sileşte-te pe tine la lucrul mâinilor tale şi frica de Dumnezeu se va sălăşui întru tine.*

⇒ *Adu-ţi aminte de această cale adevărată şi nu va fi stricăciune în sufletul tău.*

⇒ *Cela ce-şi împodobeşte hainele şi îşi satură pântecele său, paşte gânduri spurcate şi cu bună curăţie nu se însoţeşte.*

⇒ *Să-ţi mănânci, cu măsură, pâinea ta, şi să-ţi bei, cu măsură, apa ta şi desfrâ-narea se va depărta de la tine.*

⇒ *Călugărul înţelept fără de patimi este, iar cel fără de minte îşi adună rău-tăţile.*

Sinaxar - Sfânta muceniță Teodosia, fecioara - 29 mai

https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-teodosia-fecioara-29-mai-2/

***

Curăția și curajul unora dintre sfinți rămâne pildă peste veacuri. Un astfel de model de neuitat este și Sfânta fecioară Teodosia.

Mărturii despre martiriul Teodosiei aflăm de la istoricul bisericesc Eusebiu de Cezareea. Acesta, în lucrarea sa despre sfinții martiri din Cezareea Palestinei, relatează cum, în deja al cincilea an al persecuțiilor, chiar în Duminica Învierii, fecioara Teodosia din Tir, scrie Eusebiu, „o tânără credincioasă și plină de evlavie, care nu împlinise nici optsprezece ani, s-a apropiat de prizonierii care și ei mărturiseau împărăția lui Hristos și care stăteau înaintea scaunului de judecată. Ea voia să le arate că ia parte la durerea lor și probabil că i-a rugat să-și amintească de ea când vor ajunge înaintea Domnului.

Văzând aceasta soldații au arestat-o sub pretext că ar fi săvârșit o faptă imorală și nelegiuită și au adus-o în fața guvernatorului. Acesta, ca ieșit din fire și cu suflet furios ca de fiară, a supus-o la chinuri groaznice rupând părți din trupul său firav. Pe când încă mai răsufla, amintește Eusebiu, fața sa era strălucitoare și zâmbea. Urban, cel ce conducea torturile a poruncit să fie aruncată în mare.

Desigur o astfel de cruntă pătimire ne face să ne întrebăm, noi ceilalți creștini de-a lungul istoriei, ce nume poate genera atâta ură în semenii noștri încât să poată ucide pe cineva doar pentru că este creștin.

Motivațiile au fost diverse de-a lungul istoriei. Creștinii au fost uciși pentru că erau acuzați de ateism adică nu cinsteau zeii tradiționali ai culturii greco-romane, pentru că nu se închinau împăratului, pentru că cei dinafara Imperiului Bizantin erau bănuiți de partizanat politic, dar dincolo de toate au fost uciși pentru dragostea lor nemăsurată de Hristos.

Această dragoste ce nu era sfidată nici de durerea trupului și nici de perspectiva morții a rămas pentru necreștini o enigmă de nedezlegat.

O fecioară fragilă ca Teodosia n-a fost înfrântă de Urban și nici nu i-a fost fragilitatea trupului piedică în calea unirii sale cu Hristos Domnul.

Sfânta Teodosia este de aceea una dintre cele mai cunoscute martire fecioare, și mare mijlocitoare la Domnul pentru cei ce îi cinstesc pătimirile.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Teodosia, fecioara

Muceniţa Teodosia era din oraşul Tir, din Fenicia. În anul 308, pe când se afla în Cezareea Palestinei, a mers la palatul dregătorului Urban, la temniţa unde erau înlănţuiţi creştinii, şi-i îmbărbăta pe aceştia pentru suferinţele lor pentru numele Mântuitorului Iisus Hristos.

Istoricul Eusebiu de Cezareea (265-339), care a văzut mucenicia Sfintei Teodosia, scrie: „...o fecioară credincioasă, care nu avea încă 18 ani, s-a apropiat de cei legaţi pentru Hristos şi le grăia lor cu îndrăzneală despre Împărăţia lui Dumnezeu. Apoi, le-a urat de bine, rugându-i să o pomenească şi pe ea înaintea Domnului, când vor sta în faţa lui Dumnezeu, după sfârşitul nevoinţei lor mucenicești. Iar ostaşii care păzeau, auzind pe fecioară grăind asemenea cuvinte celor legaţi pentru Hristos, au prins-o ca şi cum ea ar fi făcut un mare rău, şi au dus-o la dregătorul Urban. Acesta a poruncit să o întindă pe roată şi să-i sfâşie coastele şi sânii cu gheare de fier, până la oase. Sfânta a suferit toate aceste chinuri cu bucurie, iar dregătorul văzând-o că încă este vie a poruncit să fie aruncată în mare şi înecată. Şi astfel s-a mutat la Domnul.”

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta muceniță Teodosia, fecioara; Sfântul sfinţit mucenic Olivian

Sfânta muceniță Teodosia, fecioara - S-a născut în Tir (Fenicia). În anul 308, în ziua de 2 aprilie a văzut un grup de creștini care se pregăteau a fi duși în fața judecății pentru credința lor. Pentru faptul că Sfânta Teodosia a început să-i încurajeze și să-i fericească pentru pătimirea lor a fost adusă înainte guvernatorului Urban care i-a cerut să jertfească la idoli.

Aceasta însă a refuzat mărturisindu-și credința în Hristos. Astfel a fost supusă supliciilor apoi, în cele din urmă a suferit moarte martirică prin înecare.

***

Cuviosul mucenic Olivian, episcopul Cetății Aneu - A suferit moarte martirică în timpul împăratului Maximian (285-305) din porunca judecătorilor Iuliu și Elian pentru că a refuzat să aducă jertfă idolilor.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia din Tir/ Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Teodosia

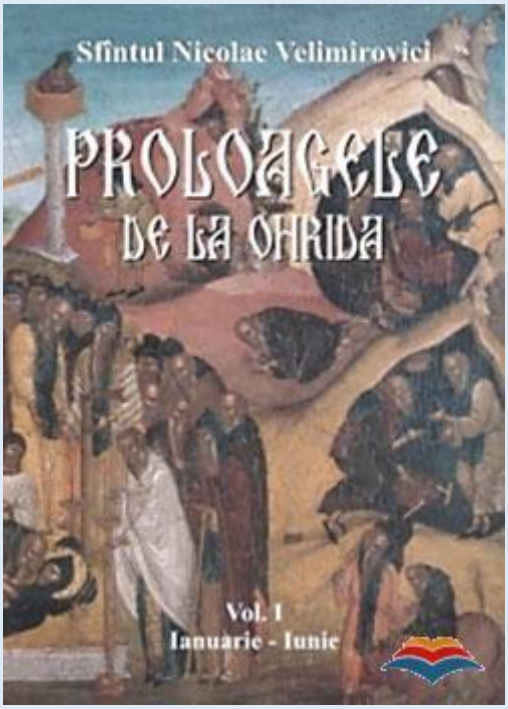

Pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia din Tir

Odată sub împărăţia lui Maximian mulţi creştini stăteau legaţi înaintea pretorului din Cezareea Palestinei. De ei s-a apropiat credincioasa fecioară Teodosia, care i-a mângâiat şi i-a întărit în mucenicia lor. Auzind ce grăia cu prizonierii, soldaţii de pază au prins-o şi pe ea şi au dus-o înaintea judecătorului.

Acesta, sălbăticindu-se ca o fiară, a poruncit să se lege o piatră grea de gâtul ei şi să fie aruncată în mare. Dar îngerii lui Dumnezeu au dus-o pe ea la mal vie şi nevătămată.

Când ea s-a înfăţişat înaintea judecătorului din nou, el a poruncit ca să i se taie capul.

În următoarea noapte, Teodosia s-a înfăţişat părinţilor ei înconjurată de o lumină cerească negrăită, şi de multe alte fecioare şi ele mântuite şi le-a zis: „Vedeţi voi ce mare este slava şi harul Hristosului meu, de care voiaţi să mă lipsiţi?"

Ea le-a zis acestea părinţilor ei pentru că aceştia o opriseră să-şi mărturisească pe faţă credinţa în Hristos şi să se facă mucenică.

Teodosia a luat cu cinste cununa mărturisirii prin sânge şi s-a proslăvit la anul 308.

Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Teodosia

Sfânta cuvioasă muceniță Teodosia din Constantinopol

Această Sfântă muceniţă Teodosia s-a născut ca rod al rugăciunilor maicii ei către Sfânta muceniţă Anastasia, care i-a apărut în vedenie şi i-a vestit că va naşte prunc.

Părinţii ei au închinat-o lui Dumnezeu de la o vârstă foarte fragedă şi au dus-o la o mânăstire de fecioare.

După moartea părinţilor ei Teodosia a moştenit o avere enormă, din care ea a poruncit unui aurar să-i facă trei icoane: una a Mântuitorului, una a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi una a Sfintei muceniţe Anastasia. Cealaltă parte a imensei ei averi a dăruit-o toată săracilor.

Ea a luat mucenicia la anul 730, în timpul domniei nelegiuitului împărat Leon Isaurul, luptătorul împotriva Sfintelor icoane.

Ea s-a încununat cu îndoita cunună: a întregii feciorii şi a muceniciei.

Mitropolitul Augustin de Florina - Predică a la 29 mai - Pomenirea Sfintei muceniţe Teodosia şi a Sfintei fecioare muceniţe Teodosia

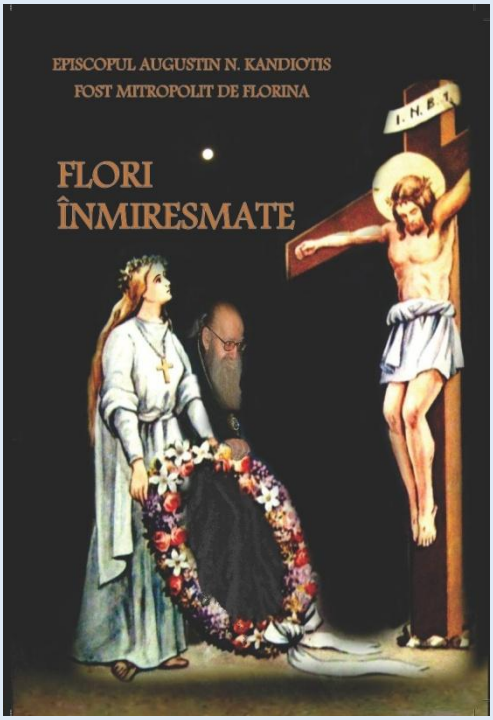

Iubiţii mei, cei care citesc Evanghelia, au văzut că, printre alte cetăţi şi sate la care se referă Evanghelia, se află şi o cetate care se numea Tir. Cetatea Feniciei, celei mari şi puternice, se afla la graniţele Palestinei. Când Hristos mergând, a ajuns la graniţele Palestinei, atunci, din părţile Feniciei a venit şi L-a întâlnit pe Hristos o femeie închinătoare la idoli, cananeancă. A căzut la picioarele lui Iisus şi L-a rugat să-i vindece fiica bolnavă. Mare a fost credinţa cananeencei, încât Hristos S-a minunat şi i-a vindecat fiica. În milioanele de mulţimi, care toate erau închinătoare la idoli, era un lucru mare ca o femeie să creadă în Hristos. Un diamant într-un munte din pietre!

De asemenea, un lucru măreţ este şi cel la care se referă din nou Evanghelia. Că o păcătoasă, o femeie foarte păcătoasă, care a trăit în nelegiuire cu cinci bărbaţi, samarineanca, a crezut în Hristos. S-a pocăit, şi-a schimbat viaţa, a devenit misionară, a propovăduit măreţiile lui Hristos, iar la sfârşit a primit martiriul. Era un cărbune şi Hristos a făcut-o diamant.

O minune a fost cananeanca pentru credinţa ei, o minune a fost şi samarineanca pentru pocăinţa ei.

Dar minuni au fost şi alte două femei pe care Sfânta noastră Biserică le sărbătoreşte pe 29 mai. Au ambele acelaşi nume: Teodosia. O Teodosia era originară din Tir, din ţara din care provenea şi cananeanca. Cealaltă Teodosia era originară din Constantinopol. Ambele Teodosii au fost martirizate pentru Hristos.

Să vedem mai de aproape aceste două minuni.

***

O minune: prima Teodosie. Şi cum să nu? S-a născut, cum v-am spus, în Tir, în metropola bogată şi comercială, dar plină de idolatrii şi foarte stricată. O metropolă ca un munte din necurăţiile diavolului. Dar din necurăţia aceasta, a răsărit o floare care a împrăştiat în lume bună mireasmă. A fost Teodosia. Fetiţa de 18 ani şi-a păstrat credinţa şi curăţia ei. Ceea ce credea nu ascundea; propovăduia public. Şi-n jurul tinerei Teodosia s-au adunat şi alte fetiţe şi alcătuiau împreună o sfântă tovărăşie, o sfântă petrecere.

Prin învăţătura pe care o împărtăşea, tânăra Teodosia i-a mâniat pe închinătorii la idoli, dar şi pe iudeii care locuiau în metropola Tir. Teodosia a fost denunţată atunci autorităţilor publice. Vedeţi? Era o crimă, cea mai mare crimă ca cineva să creadă în Hristos!

Teodosia a fost arestată, dusă în faţa guvernatorului locului, care era închinător la idoli, iar guvernatorul a poruncit Teodosiei să aducă jertfe idolilor, dar Teodosia nu a făcut voia guvernatorului. În inima ei erau sădite cuvintele lui Hristos: „Cine Mă va mărturisi pe Mine, voi mărturisi şi Eu pentru el; şi cine se va lepăda de Mine, Mă voi lepăda şi Eu de el” (Matei 10, 32-33).

Teodosia, în pofida tuturor ameninţărilor guvernatorului, nu s-a lepădat de Hristos. Guvernatorul a poruncit atunci soldaţilor să o apuce cu biciul şi să o lovească fără milă. Începuse martiriul. Trupul sfintei copile a fost lovit sălbatic. Sângele îi curgea din răni, dar sfânta se ruga tainic în clipa muceniciei ei, primea putere de la Hristos şi biruia durerile.

O fecioară blândă să fie chinuită groaznic şi totuşi să nu fie îngenuncheată, acest lucru era într-adevăr o minune.

Guvernatorul, văzând în cele din urmă că nimic nu a izbutit prin chinuri, a poruncit de au aruncat-o pe sfântă în mare.

Aşa a trăit şi a fost martirizată prima Teodosie.

***

Dar în aceeaşi zi se sărbătoreşte, după cum am spus, şi o altă Teodosie, cuvioasa muceniţă din Constantinopol. A trăit în veacul al optulea. Părinţii ei erau bogaţi şi de viţă nobilă. Şi când ei au murit, Teodosia era foarte tânără. Inima ei era în întregime afierosită lui Dumnezeu. Nimic altceva nu o emoţiona, decât doar iubirea lui Hristos, care Şi-a întins sus, pe cruce, prea curatele Sale mâini ca să-l mântuiască pe om. Jertfă pentru om S-a făcut Hristos. Jertfă pentru Hristos trebuia să se facă şi Teodosia. Lozinca ei: „Toate pentru Hristos, nimic pentru noi înşine!”

Toată averea ei moştenită de la părinţi a împărţit-o în milostenii. Doar o parte din averea ei părintească a păstrat-o şi cu ea a zugrăvit trei icoane: una a lui Hristos, una a Maicii Domnului şi una a Sfintei muceniţe Anastasia şi le-a aşezat într-un loc, unde puteau să le vadă toţi.

O altă icoană a lui Hristos, foarte mare, era aşezată în poarta cea mai înaltă a unei părţi din Constantinopol, care se numea Poarta de Aramă.

N-a trecut multă vreme şi un împărat mândru şi sălbatic, Leon Isaurul, a declarat război icoanelor. Împăratul acesta a izgonit din tronul Constantinopolului pe Sfântul patriarh Gherman, care are o biserică în hotarele Mitropoliei noastre în

satul Prespe, care îi poartă şi numele. În locul Sfântului Gherman a pus un alt patriarh, care era de acord cu el şi lupta împotriva icoanelor.

Dar la toate relele, pe care le făcea acest necredincios împărat, a adăugat şi acestea: a poruncit soldaţilor să meargă în Poarta de Aramă şi să coboare din vârful ei icoana lui Hristos.

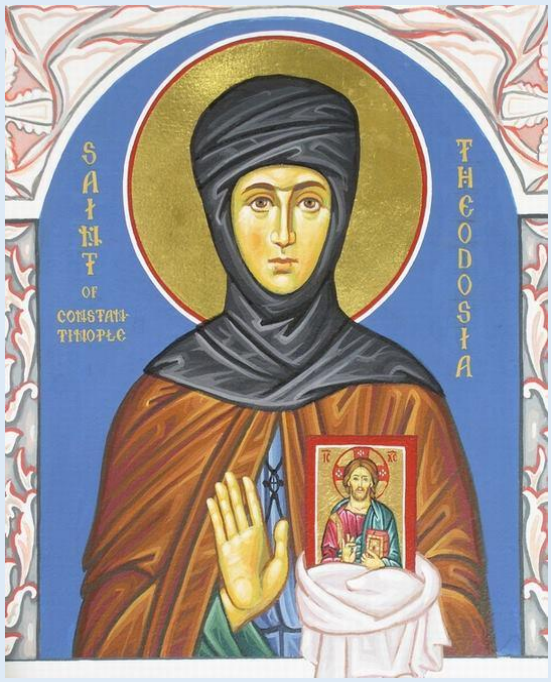

Doar ce a aflat acestea, Teodosia a adunat multe femei şi s-au dus la Poarta de Aramă şi nu i-au lăsat pe soldaţi să coboare icoana. Femeile, care s-au împotrivit poruncii necredinciosului împărat, au fost arestate şi martirizate. Iar pe Sfânta Teodosia, care a fost căpetenia lor, au luat-o, au scos-o la un loc pustiu şi acolo au ucis-o cu un corn de berbec.

Moaştele ei au fost aşezate într-o minunată biserică a unei mănăstiri, care era zidită aproape de zidurile Constantinopolului….

Extras din Cartea "Flori înmiresmate" - episcopul Augustin Kandiotis, fost mitropolit de Florina

Icoane

29 mai

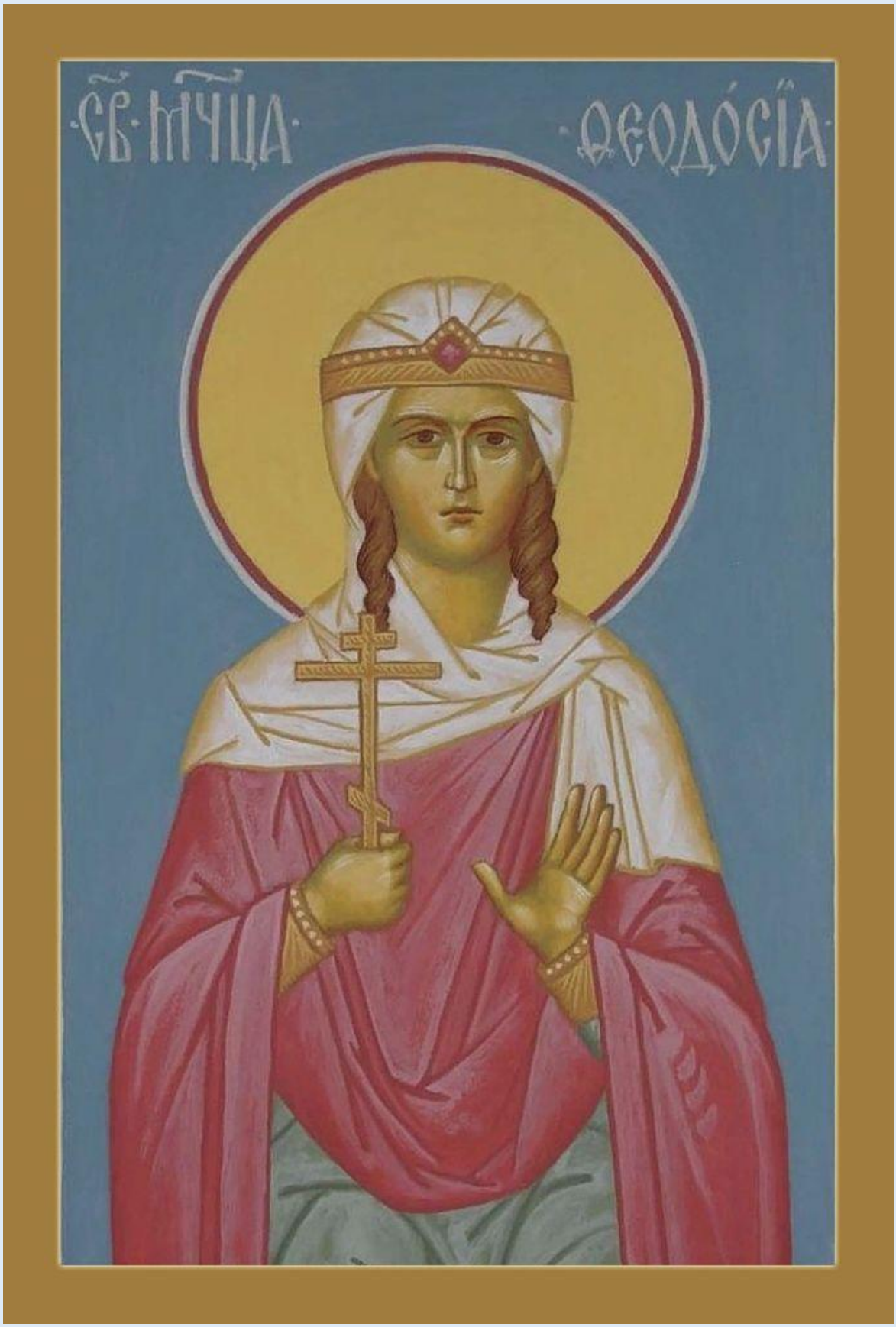
СВ МЧЦА ѲЕОДОСІА

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΟΔΟ
CIA

Η ΑΓΙΑ
ΘΕΟΔΟΣΙΑ

29 mai

Sfânta Muceniță

Teodosia

fecioara

video
articole icoane canon

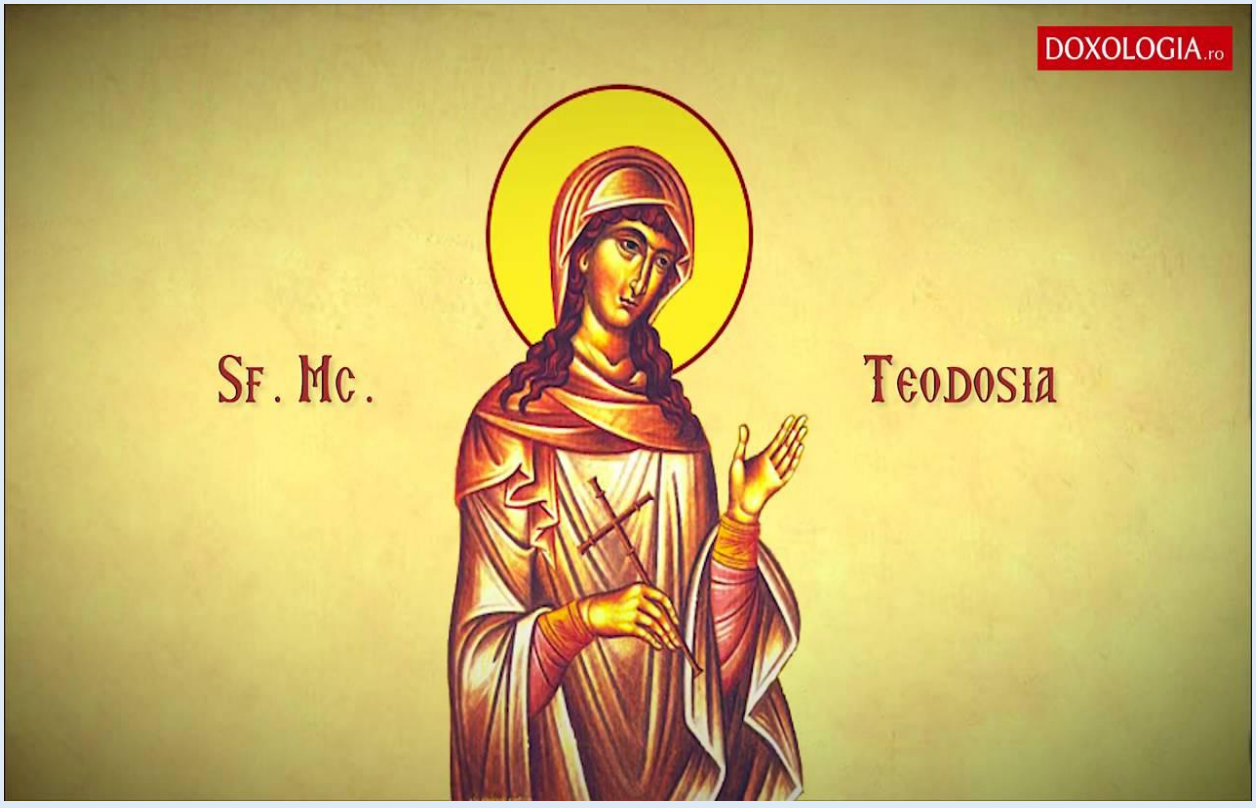

SF. MUCENIȚĂ
TEODOSIA

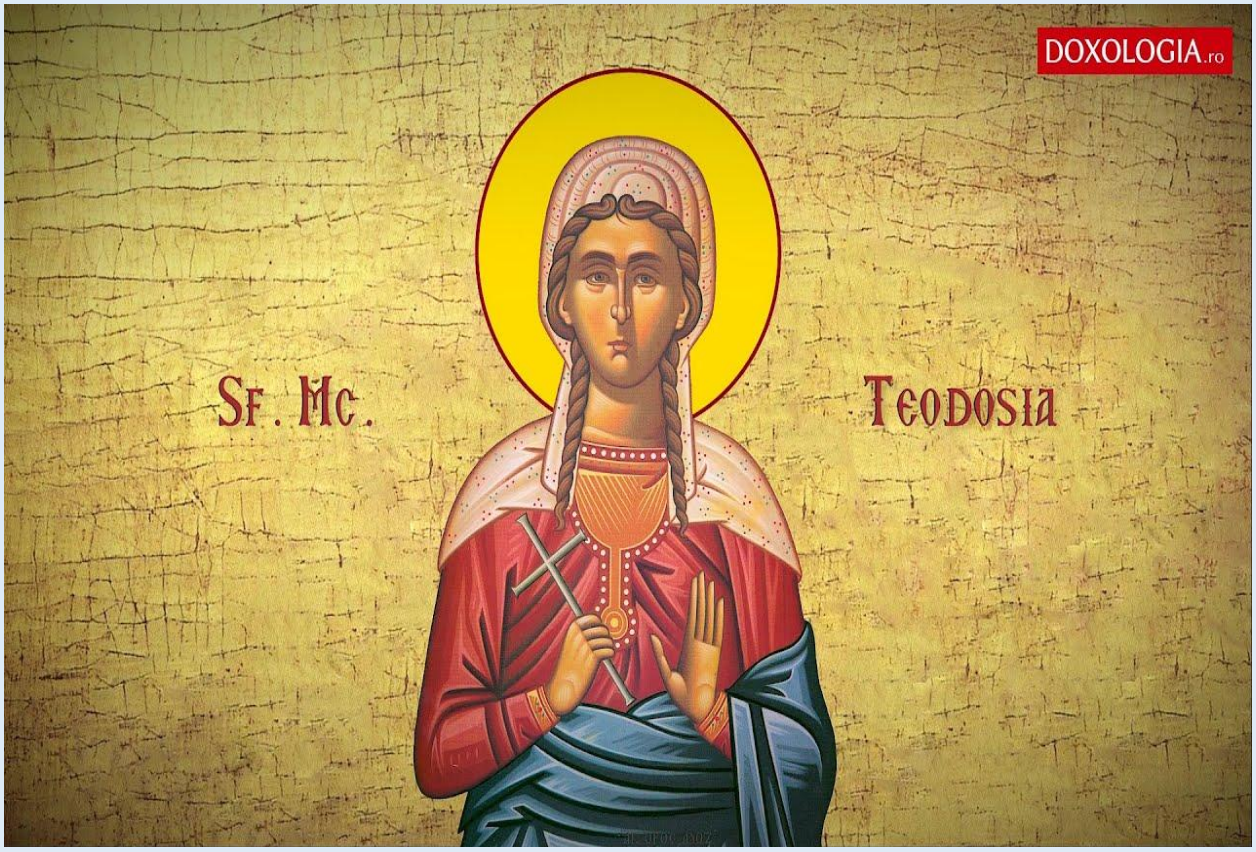
DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Teodosia

SFÂNTA
MUCENIȚĂ
TEODOSIA

Sfanta
Mucenita
Teodosia
din Tir

Troparul Sfintei Muceniţe Teodosia, fecioara

29 Mai - Glasul 4

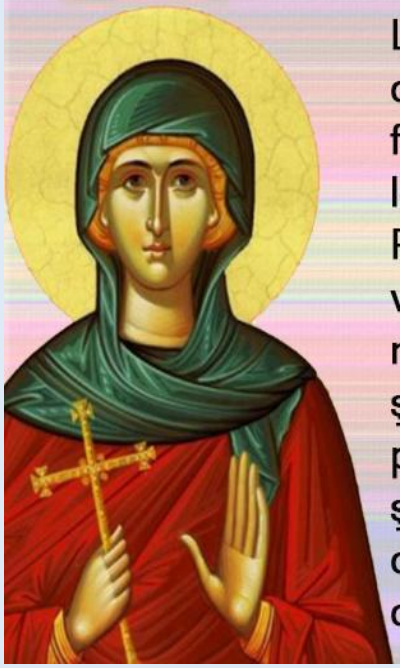

La fapta bună muceniţă, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos şi locaş iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai ruşinat pe vrăjmaşul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind şi arătat cu sabia credinţei ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; şi bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine.

Troparul Sfintei Muceniţe Teodosia, fecioara

29 Mai - Glasul 4

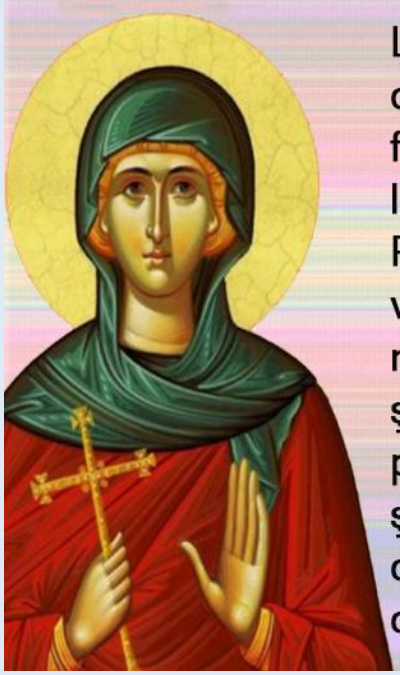

La fapta bună muceniţă, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos şi locaş iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai ruşinat pe vrăjmaşul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind şi arătat cu sabia credinţei ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; şi bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine.

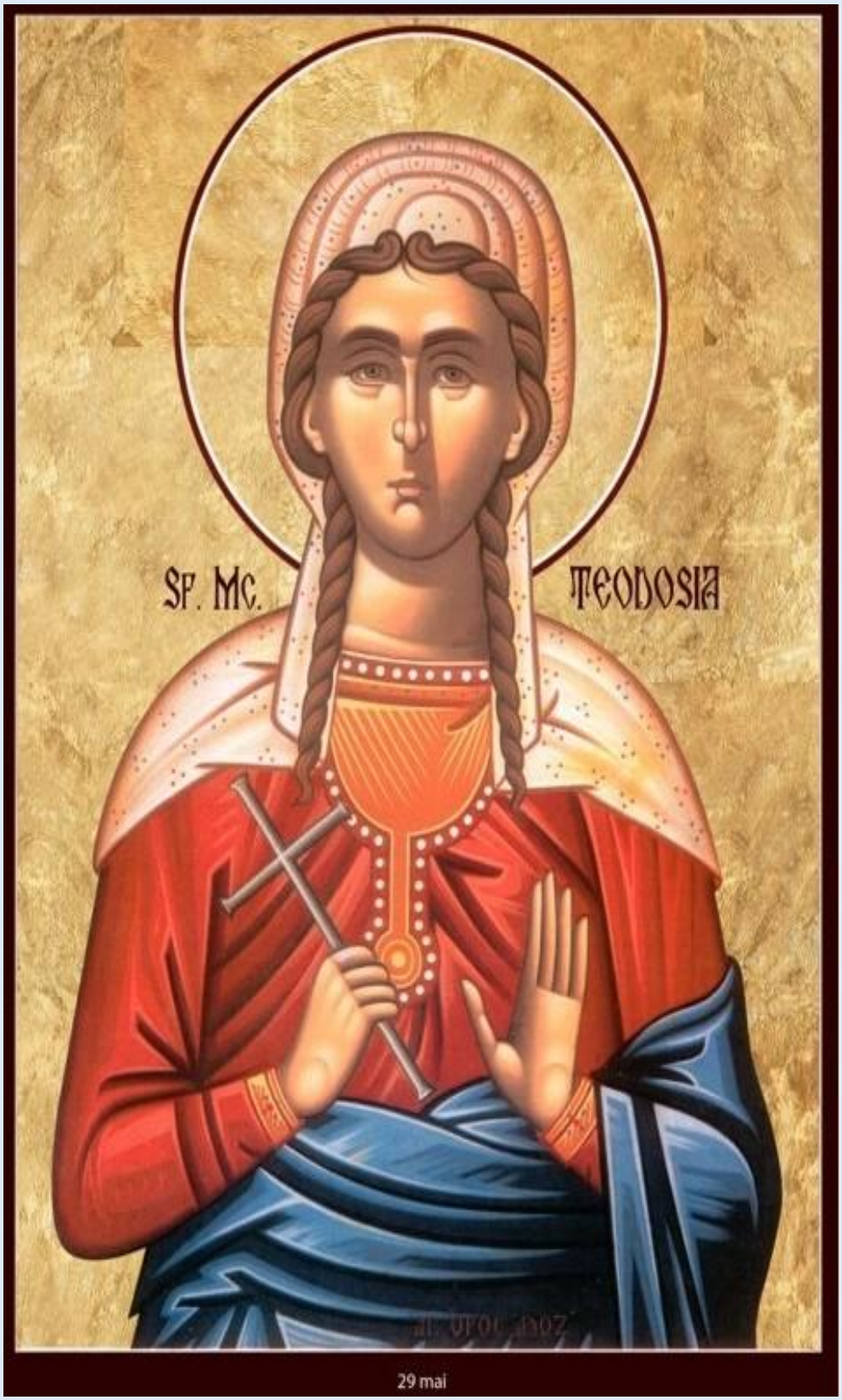

Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodosia!